Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

4 päivänä syyskuuta 2019 *

Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka – Henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi – Varojen jäädyttäminen – Mahdollisuus luokitella kolmannen valtion viranomainen yhteisessä kannassa 2001/931/YUTP tarkoitetuksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi – Varojen jäädyttämisestä tehtyjen päätösten tosiasiallinen perusta – Perusteluvelvollisuus – Arviointivirhe – Puuttumattomuuden periaate – Puolustautumisoikeudet – Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan – Neuvoston toimien todistusvoimaiseksi saattaminen

Asiassa T-308/18,

**Hamas**, kotipaikka Doha (Qatar), edustajanaan asianajaja L. Glock,

kantajana,

vastaan

**Euroopan unionin neuvosto**, asiamiehinään aluksi B. Driessen ja A. Sikora-Kalėda, sittemmin M. Driessen ja S. Van Overmeire,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jolla vaaditaan kumoamaan yhtäältä niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2017/1426 kumoamisesta 21.3.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/475 (EUVL 2018, L 79, s. 26) ja tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2017/1420 kumoamisesta 21.3.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/468 (EUVL 2018, L 79, s. 7) sekä toisaalta niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon ajantasaistamisesta, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, sekä päätöksen (YUTP) 2018/475 kumoamisesta 30.7.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/1084 (EUVL 2018, L 194, s. 144) ja tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/468 kumoamisesta 30.7.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1071 (EUVL 2018, L 194, s. 23),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja I. Pelikánová sekä tuomarit P. Nihoul (esittelevä tuomari) ja J. Svenningsen,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

kirjaaja: E. Coulon,

on antanut seuraavan

**tuomion**

## Asian tausta

### *Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1373 (2001)*

1 Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto hyväksyi 28.9.2001 päätöslauselman 1373 (2001), johon sisältyy laaja-alaisia strategioita terrorismin torjumiseksi ja erityisesti terrorismin rahoituksen estämiseksi. Kyseisen päätöslauselman 1 kohdan c alakohdassa todettiin muun muassa, että kaikkien valtioiden oli viipymättä jäädytettävä sellaisten henkilöiden varat, muut rahoituksen lähteet tai taloudelliset resurssit, jotka tekevät tai yrittävät tehdä terroritekoja, edistävät niiden tekemistä taikka osallistuvat niihin, sekä tällaisten henkilöiden omistamien tai määräysvallassa olevien yhteisöjen ja tällaisten henkilöiden ja yhteisöjen puolesta tai niiden ohjauksessa toimivien henkilöiden tai yhteisöjen varat, muut rahoituksen lähteet tai taloudelliset resurssit.

2 Kyseisessä päätöslauselmassa ei vahvistettu niiden henkilöiden, yhteisöjen tai ryhmien luetteloa, joihin näitä rajoittavia toimenpiteitä oli sovellettava.

### *Euroopan unionin oikeus*

3 Euroopan unionin neuvosto katsoi, että Euroopan unionin toiminta oli tarpeellista päätöslauselman 1373 (2001) täytäntöön panemiseksi, ja se hyväksyi 27.12.2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi (EYVL 2001, L 344, s. 93). Erityisesti yhteisen kannan 2001/931 2 artiklassa määrättiin terroritekoihin sekaantuneiden ja kyseisen yhteisen kannan liitteenä olevassa luettelossa esiintyvien henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen varojen ja muiden rahoituksen lähteiden tai taloudellisten resurssien jäädyttämisestä.

4 Pannakseen unionin tasolla täytäntöön yhteisessä kannassa 2001/931 kuvaillut toimenpiteet neuvosto antoi samana päivänä asetuksen (EY) N:o 2580/2001 tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi (EYVL 2001, L 344, s. 70) ja teki päätöksen 2001/927/EY asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun listan laatimisesta (EYVL 2001, L 344, s. 83).

5 Yhteiseen kantaan 2001/931 liitetyssä ja päätökseen 2001/927 sisältyvässä luettelossa esiintyi ”Hamas-Izz al-Din al-Qassemin (Hamasin terroristisiipi)” nimi. Kyseistä kahta toimea päivitettiin säännöllisesti yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan ja asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja ”Hamas-Izz al-Din al-Qassemin” nimi säilytettiin mainituissa luetteloissa.

6 Neuvosto hyväksyi 12.9.2003 yhteisen kannan 2003/651/YUTP yhteisen kannan 2001/931 ajantasaistamisesta ja yhteisen kannan 2003/482/YUTP kumoamisesta (EUVL 2003, L 229, s. 42) ja teki päätöksen 2003/646/EY asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2003/480/EY kumoamisesta (EUVL 2003, L 229, s. 22). Kyseisiin toimiin yhdistettyihin luetteloihin merkityn järjestön nimi oli ”Hamas, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem”.

7 Kyseisen järjestön nimi säilytettiin myöhempiin toimiin liitetyissä luetteloissa.

### *Riidanalaiset toimet*

*Vuoden 2018 maaliskuun toimet*

8 Neuvosto lähetti 30.11.2017 kantajan asianajajalle kirjeen, jossa tälle ilmoitettiin, että neuvosto oli saanut uusia merkityksellisiä tietoja asetuksessa N:o 2580/2001 säädettyjen rajoittavien toimenpiteiden kohteena olevien henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloiden laatimista varten ja että se oli muuttanut perusteluja sen mukaisesti. Se kehotti kantajaa esittämään huomautuksensa kyseisistä ajan tasalle saatetuista perusteluista 15.12.2017 mennessä.

9 Kantaja ei reagoinut kyseiseen kirjeeseen.

10 Neuvosto antoi 21.3.2018 yhtäältä päätöksen (YUTP) 2018/475 niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2017/1426 kumoamisesta (EUVL 2018, L 79, s. 26) ja toisaalta täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/468 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1420 kumoamisesta (EUVL 2018, L 79, s. 7) (jäljempänä yhdessä vuoden 2018 maaliskuun toimet). ”Hamasin, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem” nimi säilytettiin kyseisten toimien liitteenä olevissa luetteloissa (jäljempänä vuoden 2018 maaliskuun riidanalaiset luettelot).

11 Neuvosto toimitti 22.3.2018 päivätyllä kirjeellä kantajan asianajajalle perustelut, joiden vuoksi oli oikeutettua säilyttää ”Hamasin, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem” nimi vuoden 2018 maaliskuun riidanalaisissa luetteloissa, ja totesi, että tällä oli mahdollisuus pyytää kyseisten luetteloiden uudelleentarkastelua asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan ja yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan yhteydessä.

12 Lisäksi neuvosto julkaisi 22.3.2018 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka mainitaan asetuksen N:o 2580/2001 2 artikla 3 kohdassa tarkoitetussa luettelossa (EUVL 2018, C 107, s. 6).

13 Tällä ilmoituksella neuvosto tiedotti erityisesti asianomaisille henkilöille ja yhteisöille ensinnäkin, että sen arvion mukaan perusteet, joiden vuoksi oli oikeutettua sisällyttää niiden nimi asetuksen N:o 2580/2001 nojalla hyväksyttyihin luetteloihin, olivat edelleen päteviä, joten se oli päättänyt säilyttää niiden nimen vuoden 2018 maaliskuun riidanalaisissa luetteloissa, toiseksi, että niillä oli mahdollisuus osoittaa sille pyyntö saadakseen perustelut, joiden nojalla niiden nimi oli säilytetty mainituissa luetteloissa, kolmanneksi, että ne voivat myös milloin tahansa osoittaa sille sen päätöksen uudelleentarkastelua koskevan pyynnön, jolla niiden nimi oli sisällytetty kyseessä oleviin luetteloihin ja neljänneksi, että pyynnöt oli toimitettava sille 25.5.2018 mennessä, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon seuraavan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan mukaisen tarkistuksen yhteydessä.

14 Kantaja ei reagoinut tähän kirjeeseen eikä ilmoitukseen.

15 Vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevista perusteluista seuraa, että neuvosto tukeutui neljään kansalliseen päätökseen sisällyttääkseen ”Hamasin, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem” vuoden 2018 maaliskuun riidanalaisiin luetteloihin.

16 Ensimmäinen kansallinen päätös oli Secretary of State for the Home Departmentin (Yhdistyneen kuningaskunnan sisäasiainministeri, jäljempänä Home Secretary) 29.3.2001 tekemä päätös nro 1261 Yhdistyneen kuningaskunnan vuoden 2000 terrorismin vastaisen lain (UK Terrorism Act 2000) muuttamisesta ja Hamas-Izz al-Din al-Qassemin, jota pidetään terroritekoihin sekaantuneena järjestönä, kieltämisestä (jäljempänä Home Secretaryn päätös).

17 Toinen kansallinen päätös oli United States Secretary of Staten (Yhdysvaltojen ulkoasiainministeri) 8.10.1997 tekemä päätös Hamasin luokittelemisesta ulkomaiseksi terroristijärjestöksi Yhdysvaltojen maahanmuutosta ja kansalaisuudesta annetun lain (Immigration and Nationality Act, jäljempänä INA) mukaisesti (jäljempänä vuoden 1997 Yhdysvaltojen päätös).

18 Kolmas kansallinen päätös oli peräisin Yhdysvaltojen ulkoasiainministeriltä, ja se oli tehty 31.10.2001 presidentin asetuksen (Executive Order) nro 13224 mukaisesti (jäljempänä vuoden 2001 Yhdysvaltojen päätös).

19 Neljäs kansallinen päätös oli päivätty 23.1.1995, ja se oli tehty presidentin asetuksen (Executive Order) nro 12947 mukaisesti (jäljempänä vuoden 1995 Yhdysvaltojen päätös).

20 Vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevien perustelujen pääosassa neuvosto totesi ensiksi, että nämä kansalliset päätökset olivat yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisen viranomaisen päätöksiä ja että ne olivat edelleen voimassa. Se totesi seuraavaksi tutkineensa, oliko sillä hallussaan seikkoja, jotka puolsivat kantajan nimen poistamista vuoden 2018 maaliskuun riidanalaisista luetteloista, löytämättä ensimmäistäkään. Lopuksi se ilmoitti katsovansa, että syyt, joiden vuoksi kantajan nimen merkitseminen varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin oli oikeutettua, olivat edelleen päteviä, ja katsoi, että tämän nimi oli säilytettävä vuoden 2018 maaliskuun riidanalaisissa luetteloissa.

21 Vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevissa perusteluissa oli lisäksi liite A, joka koski ”Yhdistyneen kuningaskunnan toimivaltaisen viranomaisen päätöstä”, ja liite B, joka koski ”Yhdysvaltojen toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä”. Kummassakin liitteessä oli kuvaus kansallisesta lainsäädännöstä, jonka nojalla kansallisten viranomaisten päätökset oli annettu, esitys kyseisessä lainsäädännössä esiintyvistä terrorismin käsitteiden määritelmistä, kuvaus kyseisten päätösten uudelleentarkastelumenettelyistä, kuvaus teoista, joihin kyseiset viranomaiset olivat tukeutuneet, ja toteamus siitä, että kyseiset teot olivat yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja terroritekoja.

22 Vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 14 kohdassa neuvosto mainitsi useita tekoja, jotka Home Secretary oli ottanut huomioon kieltääkseen Hamas-Izz al-Din al-Qassemin. Nämä teot olivat tapahtuneet vuosina 1994 ja 1996.

23 Vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa neuvosto totesi lisäksi, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa ministeriöiden välinen ryhmä, jonka tehtävänä oli kieltojen uudelleentarkastelu, oli tarkastellut kieltoa uudelleen syyskuussa 2016 ja katsonut ilmoitettujen tietojen perusteella, että oli kohtuullista katsoa, että Hamas-Izz al-Din al-Qassem sekaantui edelleen terrorismiin.

24 Vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 10 kohdassa neuvosto totesi, että Hamasin nimeämistä ulkomaiseksi terroristijärjestöksi koskeva viimeisin uudelleentarkastelu oli päättynyt 27.7.2012 ja se oli saanut Yhdysvaltojen hallituksen katsomaan, että seikat, joihin vuoden 1997 Yhdysvaltojen päätös perustui, eivät olleet muuttuneet siten, että nimeämisen kumoaminen olisi perusteltua.

25 Lopuksi vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa neuvosto mainitsi eri tekoja, jotka olivat tapahtuneet vuosina 2003–2016 ja joihin Yhdysvaltojen viranomaiset olivat tukeutuneet luokitellakseen kantajan ulkomaiseksi terroristijärjestöksi, täsmentämättä päätöksiä, joista nämä olivat peräisin.

*Vuoden 2018 heinäkuun toimet*

26 Neuvosto antoi 30.7.2018 yhtäältä päätöksen (YUTP) 2018/1084 niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon ajantasaistamisesta, joihin sovelletaan yhteisen kannan 2001/931 2, 3 ja 4 artiklaa, sekä päätöksen 2018/475 kumoamisesta (EUVL 2018, L 194, s. 144), ja toisaalta täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/1071 asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen 2018/468 kumoamisesta (EUVL 2018, L 194, s. 23) (jäljempänä yhdessä vuoden 2018 heinäkuun toimet). ”Hamasin, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem” nimi säilytettiin kyseisten toimien liitteenä olevissa luetteloissa (jäljempänä vuoden 2018 heinäkuun riidanalaiset luettelot).

27 Neuvosto toimitti 31.7.2018 päivätyllä kirjeellä kantajan asianajajalle perustelut, joiden vuoksi oli oikeutettua säilyttää ”Hamasin, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem” nimi vuoden 2018 heinäkuun riidanalaisissa luetteloissa, ja totesi, että tällä oli mahdollisuus pyytää kyseisten luetteloiden uudelleentarkastelua asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan ja yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan yhteydessä.

28 Neuvosto julkaisi lisäksi 31.7.2018 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen henkilöille, ryhmille ja yhteisöille, jotka on merkitty asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun luetteloon (EUVL 2018, C 269, s. 3).

29 Tällä ilmoituksella neuvosto tiedotti erityisesti asianomaisille henkilöille ja yhteisöille ensinnäkin, että sen arvion mukaan perusteet, joiden vuoksi oli oikeutettua sisällyttää niiden nimi asetuksen N:o 2580/2001 nojalla hyväksyttyihin luetteloihin, olivat edelleen päteviä, joten se oli päättänyt säilyttää niiden nimen vuoden 2018 heinäkuun riidanalaisissa luetteloissa, toiseksi, että niillä oli mahdollisuus osoittaa sille pyyntö saadakseen perustelut, joiden nojalla niiden nimi oli säilytetty mainituissa luetteloissa, kolmanneksi, että ne voivat myös milloin tahansa osoittaa sille sen päätöksen uudelleentarkastelua koskevan pyynnön, jolla niiden nimi oli sisällytetty kyseessä oleviin luetteloihin ja neljänneksi, että pyynnöt oli toimitettava sille 1.10.2018 mennessä, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon seuraavan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan mukaisen tarkistuksen yhteydessä.

30 Nämä perustelut olivat täysin samanlaiset kuin vuoden 2018 maaliskuun toimia koskevat perustelut, lukuun ottamatta joitakin muodollisia eroja ja liitteessä B olevassa 16 kohdassa olevaa viittausta ”tehokasta oikeussuoja koskevaan oikeuteen” eikä enää ”oikeussuojaa koskevaan oikeuteen”.

31 Kantaja ei reagoinut kyseiseen kirjeeseen eikä ilmoitukseen.

**Oikeudenkäynti ja asianosaisten vaatimukset**

32 Kantaja nosti käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 17.5.2018 toimittamallaan kannekirjelmällä.

33 Neuvosto toimitti vastineensa 13.9.2018.

34 Kantaja tarkisti unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 86 artiklan perusteella kannetta unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.9.2018 toimittamallaan asiakirjalla vuoden 2018 heinäkuun toimien huomioon ottamiseksi siltä osin kuin ne koskivat kantajaa.

35 Unionin yleinen tuomioistuin esitti prosessinjohtotoimien yhteydessä 13.12.2018 sekä 1.3. ja 10.4.2019 päivätyillä kirjeillä kysymyksiä osapuolille. Nämä vastasivat kysymyksiin asetetussa määräajassa.

36 Koska unionin yleiselle tuomioistuimelle ei esitetty pyyntöä asianosaisten kuulemiseksi pidettävästä istunnosta asetetussa määräajassa, tämä päätti työjärjestyksen 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti ratkaista kanteen ilman asian käsittelyn suullista vaihetta.

37 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa vuoden 2018 maaliskuun ja heinäkuun toimet (jäljempänä riidanalaiset toimet) siltä osin kuin ne koskevat kantajaa, mukaan lukien Hamas-Izz al-Din al-Qassem

– velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

38 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen kokonaisuudessaan

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

## Oikeudellinen arviointi

39 Kantaja esittää seitsemän kanneperustetta, jotka koskevat

– yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan rikkomista

– tosiseikkojen paikkansapitävyyttä koskevia virheitä

– arviointivirhettä sen osalta, voidaanko Hamasia pitää terroristijärjestönä

– puuttumattomuusperiaatteen loukkaamista

– sitä, ettei tilanteen muuttumista ajan kulumisen vuoksi ole otettu riittävästi huomioon

– perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

– puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista.

40 Kantaja esitti 19.3.2019 vastauksessaan kysymykseen, jonka unionin yleinen tuomioistuin oli esittänyt sille 1.3.2018 prosessinjohtotoimen yhteydessä, kahdeksannen kanneperusteen, joka koskee ”perustelujen todistusvoimaiseksi saattamatta jättämistä”.

41 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että on tarkoituksenmukaista tutkia toiseksi kuudes kanneperuste.

### *Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan rikkomista*

42 Esitettyään ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä Home Secretaryn päätöksissä ja vuosien 1995, 1997 ja 2001 Yhdysvaltojen päätöksissä (jäljempänä yhdessä Yhdysvaltojen päätökset) tarkoitettujen järjestöjen yksilöintiä koskevat huomautuksensa kantaja moittii neuvostoa siitä, että se on rikkonut yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohtaa luokitellessaan kyseiset päätökset tässä säännöksessä tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten tekemiksi päätöksiksi.

43 Tässä yhteydessä on todettava, että säännös, johon kantaja vetoaa, koskee henkilöiden tai yhteisöjen nimen merkitsemistä varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin, kun taas käsiteltävä kanne koskee kyseisen merkinnän säilyttämistä tällaisissa luetteloissa koskevan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdan perusteella tehtyjä päätöksiä.

44 Joka tapauksessa unionin tuomioistuimen mukaan henkilön tai yhteisön nimen säilyttäminen varojen jäädyttämistä koskevassa luettelossa on lähinnä alkuperäisen merkitsemisen pidennys ja sen edellytyksenä on siten se, että riski kyseisen henkilön tai yhteisön osallistumisesta terroritoimintaan on edelleen olemassa, sellaisena kuin neuvosto on sen alun perin todennut sen kansallisen päätöksen perusteella, joka on ollut alkuperäisen luetteloon merkitsemisen perustana (tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 61 kohta ja tuomio 26.7.2017, neuvosto v. Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 39 kohta).

45 Kanneperuste ei siis ole tehoton.

46 Sen tutkimista varten on neuvoston huomioon ottamissa toimivaltaisten viranomaisten päätöksissä tarkoitettujen järjestöjen määrittämisen jälkeen arvioitava pelkästään Yhdysvaltojen viranomaisten päätöksiin kohdistuvaa arvostelua ennen kuin tarkastellaan Yhdysvaltojen viranomaisten päätöksiin ja Home Secretaryn päätökseen yhdessä kohdistuvaa arvostelua.

*Neuvoston huomioon ottamissa toimivaltaisten viranomaisten päätöksissä tarkoitettujen järjestöjen yksilöinti*

47 Kantaja toteaa, että neuvoston toimittamien perustelujen mukaan riidanalaiset toimet perustuivat Home Secretaryn päätökseen, jossa kielletään Hamas-Izz al-Din al-Qassem, joka on Hamasin sotilaallinen siipi, ja kolmeen Yhdysvaltojen päätökseen, jotka koskevat Hamasia tarkemmitta täsmennyksittä.

48 Kantaja epäilee, ettei Yhdysvaltojen viranomaisten aikomuksena ollut merkitä Hamasia kokonaisuudessaan luetteloon, ja väittää, että kun neuvosto katsoi, että näin oli, se tulkitsi kyseisten viranomaisten päätöksiä laajasti tavalla, joka ei sen mukaan ilmene selvästi kyseisten viranomaisten julkaisemista luetteloista.

49 Tästä on todettava, että Yhdysvaltojen päätöksissä mainitaan nimenomaisesti ”Hamas”, ja tätä nimitystä täydennettiin vuoden 1997 ja 2001 Yhdysvaltojen päätöksissä noin tusinalla muulla nimityksellä, joihin kuului ”Izz-Al-Din Al-Qassamin prikaatit”, jolla kyseinen liike niin ikään tunnetaan.

50 Toisin kuin kantaja esittää, tämän seikan ei voida tulkita merkitsevän, että Yhdysvaltojen viranomaisten aikomuksena oli rajata tällä tavoin nimitys yksinomaan ”Hamas-Izz al-Din al-Qassemiin”. Ensinnäkin on todettava, että kyseiset täydentävät nimitykset kuuluvat nimityksiin, jotka viittaavat Hamasiin kokonaisuutena ja joihin kuuluu esimerkiksi ”Islamic Resistance Movement”, joka on englanninkielinen käännös ”Harakat Al-Muqawama Al-Islamiasta”, joka on toinen niin ikään esiintyvä nimitys ja jonka akronyymi ”Hamas” on. Seuraavaksi on todettava, että kyseiset eri nimitykset mainitsemalla pyritään yksinomaan varmistamaan Hamasia vastaan toteutetun toimenpiteen todellinen tehokkuus mahdollistamalla se, että toimenpide kohdistuu Hamasiin läpi kaikkien tämän tunnettujen nimitysten ja siipien.

51 Edellä esitetystä seuraa, että Home Secretaryn päätös koskee Hamas-Izz al-Din al-Qassemia, kun taas Yhdysvaltojen päätökset koskevat Hamasia, johon Hamas-Izz al-Din al-Qassem kuuluu.

*Pelkästään Yhdysvaltojen viranomaisten päätöksiin kohdistuva arvostelu*

52 Kantaja katsoo, ettei neuvosto voinut perustaa riidanalaisia toimia Yhdysvaltojen viranomaisten päätöksiin, koska Yhdysvallat on kolmas valtio, minkä vuoksi – lähtökohtaisesti – kyseisen valtion viranomaiset eivät ole yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia.

53 Kantaja väittää tästä, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa vahvistettu järjestelmä perustuu kansallisiin viranomaisiin kohdistettuun luottamukseen, jonka taustalla ovat perussopimuksiin kirjatut neuvoston ja unionin jäsenvaltioiden vilpittömän yhteistyön periaate ja yhteisten arvojen jakaminen sekä yhteisten oikeussääntöjen soveltaminen; viimeksi mainituista ovat esimerkkinä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi Roomassa 4.11.1950 allekirjoitettu yleissopimus ja Euroopan unionin perusoikeuskirja. Kolmannen valtion viranomaiset eivät kantajan mukaan voi nauttia tätä luottamusta.

54 Tämän osalta on todettava, että unionin tuomioistuimen mukaan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa käytetty toimivaltaisen viranomaisen käsite ei rajoitu jäsenvaltioiden viranomaisiin vaan se voi lähtökohtaisesti sisältää myös kolmansien valtioiden viranomaiset (tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 22 kohta).

55 Unionin tuomioistuimen tulkinta on perusteltu yhtäältä yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan sanamuodon, jossa ei rajoiteta käsitettä ”toimivaltaiset viranomaiset” jäsenvaltioiden viranomaisiin, ja toisaalta tämän yhteisen kannan tavoitteen perusteella; se on annettu Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1373 (2001), jolla on tarkoitus tehostaa terrorismin torjuntaa maailmanlaajuisesti kaikkien maiden järjestelmällisellä ja tiiviillä yhteistyöllä, täytäntöön panemiseksi (tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 23 kohta).

56 Kantaja väittää toissijaisesti ja siinä tapauksessa, että katsotaan, että kolmannen valtion viranomainen voi olla yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen, että neuvoston antamien toimien pätevyys riippuu myös niistä selvityksistä, jotka sen on tehtävä muun muassa varmistuakseen siitä, että Yhdysvaltain lainsäädäntö on puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden mukainen.

57 Käsiteltävässä asiassa neuvosto kuitenkin tyytyi kantajan mukaan riidanalaisten toimien perusteluissa lähinnä kuvaamaan uudelleentarkastelumenettelyjä ja huomauttamaan, että mahdollisuuksia muutoksenhakuun oli olemassa, selvittämättä sitä, olivatko puolustautumisoikeudet ja oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan taatut.

58 Tässä yhteydessä on todettava, että unionin tuomioistuimen mukaan silloin, kun neuvosto tukeutuu kolmannen valtion päätökseen, sen on ensin selvitettävä, onko kyseinen päätös annettu puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen (ks. vastaavasti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31 kohta).

59 Neuvoston on omien toimiensa perusteluissa esitettävä tiedot, joiden perusteella voidaan katsoa, että se on varmistanut näiden oikeuksien kunnioittamisen (ks. vastaavasti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 31 kohta).

60 Neuvoston on tässä tarkoituksessa viitattava kyseisissä perusteluissa syihin, jotka ovat saaneet sen katsomaan, että kolmannen valtion päätös, johon se tukeutuu, on annettu puolustautumisoikeuksien periaatetta ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan kunnioittaen (tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33 kohta).

61 Oikeuskäytännön mukaan maininnat, joiden on sisällyttävä perusteluihin tämän arvioinnin osalta, voivat olla tarvittaessa suppeita (ks. vastaavasti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 33 kohta).

62 Edellä 58–61 kohdassa mieleen palautettu oikeuskäytäntö huomioiden on tarkasteltava kantajan argumentteja, jotka koskevat yhtäältä puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta ja toisaalta oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan.

63 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamisesta kantaja toteaa, että neuvosto ei riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa maininnut syitä, jotka olivat saaneet sen katsomaan selvityksen päätteeksi, että Yhdysvalloissa kyseisen periaatteen kunnioittaminen taataan hallinnollisissa menettelyissä, jotka koskevat järjestöjen luokittelua terroristijärjestöiksi.

64 Kantajan mukaan Yhdysvaltojen lainsäädännössä ei myöskään edellytetä, että viranomaisten alalla antamat päätökset annetaan tiedoksi tai että ne edes perustellaan. Kantajan mukaan on niin, että vaikka INA:n 219 §, joka on vuoden 1997 Yhdysvaltojen päätöksen perustana, sisältää velvoitteen julkaista nimeämispäätös liittovaltion virallisessa lehdessä, tämä ei päde presidentin asetukseen nro 13224, joka on vuoden 2001 Yhdysvaltojen päätöksen perustana, eikä siinä säädetä mistään tämän tyyppisestä toimenpiteestä.

65 Tässä yhteydessä on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaate edellyttää, että henkilöille, joita päätöksissä tarkoitetaan ja joiden etuihin ne merkittävästi vaikuttavat, annetaan tilaisuus ilmaista tehokkaasti kantansa niistä seikoista, joita on käytetty heitä vastaan kyseisten päätösten perustelemiseksi (ks. vastaavasti tuomio 26.9.2013, Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

66 Kun kyse on toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on henkilöiden tai yhteisöjen merkitseminen varojen jäädyttämistä koskevaan luetteloon, kyseinen periaate merkitsee sitä, että mainittujen toimenpiteiden perustelut ilmoitetaan kyseisille henkilöille tai yhteisöille samanaikaisesti, kun ne toteutetaan, tai välittömästi tämän jälkeen (ks. vastaavasti tuomio 21.12.2011, Ranska v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61 kohta).

67 Neuvosto toteaa riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 16 kohdassa seuraavaa:

”Uudelleentarkastelumenettelyjen ja käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista esitetyn kuvauksen osalta neuvosto katsoo, että Yhdysvaltojen lainsäädännössä varmistetaan puolustautumisoikeuksien suojaaminen – –”

68 Neuvoston riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa esittämät tiedot poikkeavat tämän jälkeen toisistaan tarkasteltujen Yhdysvaltojen päätösten mukaan.

69 Yhtäältä presidentin asetuksista nro 12947 ja nro 13224, jotka ovat vuoden 1995 ja vuoden 2001 Yhdysvaltojen päätösten perustana, esittämässä yleiskuvauksessa ei mainita minkäänlaista Yhdysvaltojen viranomaisten velvollisuutta ilmoittaa asianomaisille perusteluja tai edes julkaista kyseisiä päätöksiä.

70 Tästä seuraa, että puolustautumisoikeuksien kunnioittamista ei ole selvitetty kyseisten kahden päätöksen osalta, minkä vuoksi ne eivät voi olla riidanalaisten toimien perustana edellä 58–61 kohdassa mieleen palautetun oikeuskäytännön mukaisesti.

71 Toisaalta vuoden 1997 Yhdysvaltojen päätöksen osalta neuvosto esittää, että INA:n mukaisesti ulkomaisten terroristijärjestöjen nimeämiset tai näiden nimeämisten kumoamisten seurauksena tehdyt päätökset julkaistaan liittovaltion virallisessa lehdessä. Se ei kuitenkaan mainitse millään tavoin sitä, esitettiinkö käsiteltävässä asiassa vuoden 1997 Yhdysvaltojen päätöksen julkaisussa jonkinlaisia

perusteluja. Myöskään riidanalaisia toimia koskevista perusteluista ei ilmene, että Yhdysvaltojen viranomaiset olisivat antaneet kantajalle millään tavalla tiedoksi minkäänlaisia perusteluja lukuun ottamatta päätöksen päätösosaa.

72 Tässä tilanteessa on tutkittava, riittääkö maininta päätöksen julkaisemisesta kolmannen valtion virallisessa lehdessä siihen, että katsottaisiin, että neuvosto on – edellä 58–61 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti – täyttänyt velvollisuutensa selvittää, kunnioitetaanko kolmannessa valtiossa, josta riidanalaisten toimien perustana olevat päätökset ovat peräisin, puolustautumisoikeuksia.

73 Tätä varten on viitattava tapaukseen, joka johti 26.7.2017 annettuun tuomioon neuvosto v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) ja 16.10.2014 annettuun tuomioon LTTE v. neuvosto (T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885). Kyseisessä tapauksessa neuvosto oli todennut kyseessä olevien toimien perusteluissa, että asianomaisen kolmannen valtion viranomaisten päätökset oli julkaistu kyseisen valtion virallisessa lehdessä, muita tietoja toimittamatta (tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 145 kohta).

74 Unionin tuomioistuin tarkasteli 26.7.2017 antamassaan tuomiossa neuvosto v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583, 36 ja 37 kohta) kaikkia neuvoston asetuksen perusteluissa olleita kolmannen valtion viranomaisten päätöksiä koskevia mainintoja kokonaisuutena ja katsoi, että ne eivät riittäneet siihen, että voitaisiin katsoa, että kyseinen toimielin oli tehnyt edellytetyn selvityksen sen osalta, kunnioitettiinko kyseisessä kolmannessa valtiossa puolustautumisoikeuksia.

75 Sama päätelmä on samoin perusteluin hyväksyttävä käsiteltävässä asiassa riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa esiintyvän sen yhden ainoan maininnan osalta, jonka mukaan vuoden 1997 Yhdysvaltojen päätös oli julkaistu Yhdysvalloissa liittovaltion virallisessa lehdessä.

76 Näistä syistä ja tarvitsematta edes tarkastella kysymystä tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden kunnioittamisesta on katsottava, että käsiteltävässä asiassa Yhdysvaltojen päätöksiä koskevat perustelut ovat riittämättömät, joten viimeksi mainitut eivät voi olla riidanalaisten toimien perustana.

77 Koska yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa ei edellytetä, että neuvoston toimet perustuvat useisiin toimivaltaisten viranomaisten päätöksiin, riidanalaisissa toimissa voitiin kuitenkin viitata – siltä osin kuin kyse on kantajan nimen sisällyttämisestä vuoden 2018 maaliskuun ja heinäkuun riidanalaisiin luetteloihin (jäljempänä riidanalaiset luettelot) – yksinomaan Home Secretaryn päätökseen, joten kanteen tarkastelua on jatkettava rajoittamalla tämä tarkastelu riidanalaisiin toimiin siltä osin kuin niiden perustana on viimeksi mainittu päätös.

*Home Secretaryn päätökseen ja Yhdysvaltojen viranomaisten päätöksiin yhdessä kohdistuva arvostelu*

78 Kantaja väittää, että Home Secretaryn päätös ja Yhdysvaltojen viranomaisten päätökset, joihin riidanalaiset toimet perustuvat, eivät kolmesta syystä ole yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja ”toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä”.

79 Näitä syitä tarkastellaan jäljempänä – tämän tuomion 77 kohdan mukaisesti – siltä osin kuin ne koskevat Home Secretaryn päätöstä.

– *Oikeusviranomaisille annettava etusija*

80 Kantaja väittää, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvosto voi tukeutua hallinnollisiin päätöksiin vain siinä tapauksessa, että oikeusviranomaisilla ei ole toimivaltaa terrorismin torjunnan alalla. Näin ei kantajan mukaan ole käsiteltävässä asiassa, koska Yhdistyneessä kuningaskunnassa oikeusviranomaiset ovat toimivaltaisia kyseisellä alalla. Neuvosto ei näin ollen voinut ottaa Home Secretaryn päätöstä huomioon riidanalaisissa toimissa.

81 Neuvosto kiistää nämä väitteet.

82 Tämän osalta on todettava, että oikeuskäytännön mukaan se, onko päätös hallintoviranomaisen eikä oikeusviranomaisen päätös, ei ole ratkaisevaa yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan soveltamisen kannalta, koska kyseisen säännöksen sanamuodossa säädetään nimenomaisesti, että myös muuta kuin oikeusviranomaista voidaan pitää tässä säännöksessä tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena (tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 144 ja 145 kohta ja tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 105 kohta).

83 Vaikka yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa annetaan etusija oikeusviranomaisten tekemille päätöksille, siinä ei millään tavoin suljeta pois hallintoviranomaisten tekemien päätösten huomioon ottamista, kun yhtäältä näille viranomaisille tosiasiallisesti annetaan kansallisessa oikeudessa toimivalta tehdä rajoittavia päätöksiä terrorismiin osallistuvia ryhmiä vastaan ja kun toisaalta näitä viranomaisia, vaikka ne ovatkin vain hallintoviranomaisia, voidaan kuitenkin pitää oikeusviranomaisia ”vastaavina” viranomaisina (tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 107 kohta).

84 Oikeuskäytännön mukaan hallintoviranomaisia on pidettävä oikeusviranomaisia vastaavina viranomaisina, kun niiden päätökset voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi (tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 145 kohta).

85 Näin ollen se seikka, että asianomaisen valtion tuomioistuimilla on toimivaltaa terrorismin torjunnan alalla, ei estä neuvostoa ottamasta huomioon sellaisen kansallisen hallintoviranomaisen päätöksiä, jonka tehtävänä on rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen terrorismin alalla (ks. vastaavasti tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 108 kohta).

86 Käsiteltävässä asiassa neuvoston toimittamista tiedoista ilmenee, että Home Secretaryn päätöksiin voidaan hakea muutosta Proscribed Organisations Appeal Commissionissa (kiellettyjä järjestöjä koskeva valituslautakunta, Yhdistynyt kuningaskunta), joka antaa ratkaisunsa tuomioistuinvalvontaa koskevien periaatteiden mukaisesti, ja että asianosaiset voivat valittaa kiellettyjä järjestöjä koskevan valituselimen päätöksestä oikeuskysymystä koskevilta osin court of appealiin (ylioikeus), jos ne saavat tähän luvan mainitulta elimeltä, tai – jos se ei lupaa myönnä – kyseiseltä tuomioistuimelta (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, T-228/02, EU:T:2006:384, 2 kohta).

87 Näissä olosuhteissa on ilmeistä, että Home Secretaryn päätöksiin voidaan hakea muutosta tuomioistuimissa, joten sovellettaessa edellä 83 ja 84 kohdassa mainittua oikeuskäytäntöä hallintoviranomaisen on katsottava vastaavan oikeusviranomaista, ja sitä on näin ollen edellä jo useaan otteeseen esitetyn oikeuskäytännön mukaisesti pidettävä yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena, kuten neuvosto esittää (tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 144 kohta ja tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 120–123 kohta).

88 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisia toimia ei voida kumota siksi, että neuvosto viittasi niiden perusteluissa Home Secretaryn, joka on hallintoviranomainen, päätökseen.

*– Se, että Home Secretaryn päätös on terroristijärjestöjen luettelo*

89 Kantaja väittää, että toimivaltaisten viranomaisten, joita riidanalaiset toimet koskevat ja joihin Home Secretary kuuluu, toiminta muodostuu käytännössä terroristijärjestöjä koskevien luetteloiden laatimisesta rajoittavan järjestelyn kohdistamiseksi kyseisiin järjestöihin. Kyseinen luettelointitoiminta ei kantajan mukaan ole sellaista repressiivistä toimivaltaa, joka olisi rinnastettavissa ”tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamiseen” tai ”tuomitsemiseen”, kun viitataan toimivaltaan, joka ”toimivaltaisella viranomaisella” on yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan sanamuodon mukaan oltava.

90 Neuvosto kiistää tällaisten väitteiden perusteltavuuden.

91 Tässä yhteydessä on todettava, että oikeuskäytännön mukaan yhteisessä kannassa 2001/931 ei edellytetä, että toimivaltaisen viranomaisen päätös tehdään rikosasiassa ilmaisun suppeassa merkityksessä edellyttäen, että kun otetaan huomioon kyseisen yhteisen kannan tavoitteet Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1373 (2001) täytäntöönpanossa, kyseisen kansallisen menettelyn tavoitteena on terrorismin torjuminen laajassa merkityksessä (tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 113 kohta).

92 Unionin tuomioistuin on katsonut vastaavasti, että asianomaisten henkilöiden suojelua ei vaaranneta, jos kansallisen viranomaisen tekemä päätös ei sisälly menettelyyn, jonka tarkoituksena on rangaistuksien määrääminen, vaan menettelyyn, jonka kohteena ovat ennalta ehkäisevät toimenpiteet (tuomio 15.11.2012, Al-Aqsa v. neuvosto ja Alankomaat v. Al-Aqsa, C-539/10 P ja C-550/10 P, EU:C:2012:711, 70 kohta).

93 Käsiteltävässä asiassa Home Secretaryn päätöksellä määrätään terroristisina pidettäviin järjestöihin kohdistuvista kieltotoimenpiteistä ja se liittyy siis, kuten oikeuskäytännössä edellytetään, kansalliseen menettelyyn, jonka tarkoituksena on pääasiallisesti ennalta ehkäisevän tai repressiivisen toimenpiteen kohdistaminen kantajaan terrorismin torjumisen nimissä (ks. vastaavasti tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 115 kohta).

94 Tarkasteltaessa sitä, että kyseessä olevan viranomaisen toiminta johtaa luettelon laatimiseen terrorismiin sekaantuneista henkilöistä tai yhteisöistä, on korostettava, että tämä ei sinällään merkitse sitä, ettei tämä viranomainen olisi suorittanut yksittäistä harkintaa kunkin asianomaisen henkilön tai ryhmän osalta ennen sen sisällyttämistä näihin luetteloihin, eikä sitä, että sen harkinta olisi välttämättä mielivaltaista tai vailla perustetta (ks. vastaavasti tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 118 kohta).

95 Kyse ei siis ole niinkään siitä, että kyseessä olevan viranomaisen toiminta johtaa luettelon laatimiseen terrorismiin sekaantuneista henkilöistä, ryhmistä tai yhteisöistä, vaan siitä, että tätä toimintaa harjoitetaan riittävin takein, jotta neuvosto voi tukeutua siihen oman luetteloon merkitsemistä koskevan päätöksensä perustaksi (ks. vastaavasti tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 118 kohta).

96 Kantaja väittää näin ollen virheellisesti, ettei luetteloon merkitsemistä koskeva toimivalta voi olla tyypillistä yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

97 Kantajan muilla väitteillä ei kumota tätä kantaa.

98 Kantaja väittää ensinnäkin, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan mukaan neuvosto voi ottaa huomioon yksinomaan Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston laatimat luettelot.

99 Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan tarkoituksena on vain antaa neuvostolle lisämahdollisuus luetteloon nimeämiseen sen nimeämisen lisäksi, jonka se voi tehdä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten päätösten perusteella.

100 Kantaja korostaa toiseksi, että siltä osin kuin unionin luettelossa toistetaan toimivaltaisten viranomaisten ehdottamat luettelot, se on luetteloiden luettelo, jolla näin ollen laajennetaan kolmannen valtion viranomaisten mahdollisesti toteuttamien kansallisten hallintotoimenpiteiden soveltamisalaa siihen ilman, että asianomaisille henkilöille tiedotettaisiin asiasta tai että nämä kykenisivät puolustautumaan tehokkaasti.

101 Tämän osalta on todettava, että – kuten kantaja mainitsee – kun neuvosto yksilöi varojen jäädyttämistoimenpiteiden kohteena olevat henkilöt tai yhteisöt, se tukeutuu toimivaltaisten viranomaisten toteamuksiin.

102 Yhteisessä kannassa 2001/931 luodaan jäsenvaltioiden viranomaisten ja unionin toimielinten välillä erityinen yhteistyömuoto, mistä johtuu neuvostolle velvollisuus nojautua niin pitkälle kuin mahdollista toimivaltaisten kansallisten viranomaisten arviointiin (ks. vastaavasti tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 133 kohta ja tuomio 4.12.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-284/08, EU:T:2008:550, 53 kohta).

103 Neuvoston asiana ei lähtökohtaisesti ole lausua siitä, ovatko jäsenvaltioiden viranomaiset kunnioittaneet asianomaisen perusoikeuksia, koska se kuuluu toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten toimivaltaan (ks. vastaavasti tuomio 11.7.2007, Sison v. neuvosto, T-47/03, ei julkaistu, EU:T:2007:207, 168 kohta).

104 Unionin yleisen tuomioistuimen on vain poikkeuksellisesti varmistettava, että jäsenvaltioiden viranomaiset ovat kunnioittaneet perusoikeuksia, kun kantaja väittää konkreettisten seikkojen perusteella, että jäsenvaltioiden viranomaiset eivät ole niitä kunnioittaneet (ks. analogisesti tuomio 25.7.2018, Minister for Justice and Equality (Tuomioistuinjärjestelmän puutteet), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36 kohta).

105 Kun sen sijaan on kyse kolmansien valtioiden viranomaisista, neuvoston velvollisuutena on varmistua oma-aloitteisesti – kuten edellä 58 ja 59 kohdassa todettiin –, että nämä takeet on tosiasiallisesti pantu täytäntöön, ja perustella päätöksensä tämän osalta.

106 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisia toimia ei voida kumota sen vuoksi, että Home Secretaryn toiminta muodostuu terroristijärjestöjä koskevien luetteloiden laatimisesta.

*– Home Secretaryn päätös ei perustu luotettaviin ja uskottaviin todisteisiin tai näyttöön*

107 Kantaja katsoo, että koska neuvosto tukeutui hallinnolliseen päätökseen eikä tuomioistuinratkaisuun, sen olisi pitänyt osoittaa, että kyseinen päätös ”perustui luotettaviin ja uskottaviin todisteisiin tai näyttöön”, mitä yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa edellytetään.

108 Koska kyse ei ole yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ”toimivaltaisten viranomaisten tekemän päätöksen” luokittelusta, joka on tämän kanneperusteen kohteena, tätä väitettä tutkitaan jäljempänä kuudennen kanneperusteen yhteydessä.

*– Esitettyihin kansallisiin päätöksiin väitetysti perustuvien tosiseikkojen ja muihin lähteisiin väitetysti perustuvien tosiseikkojen välinen sekaannus*

109 Kantaja katsoo niiden tosiseikkojen osalta, joilla perustellaan sen nimen säilyttämistä riidanalaisissa luetteloissa, että neuvoston olisi pitänyt riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa ilmoittaa, olivatko ne peräisin kansallisesta päätöksestä vai julkisesta lähteestä, kun otetaan huomioon, että näyttöä

koskevat säännöt ovat erilaiset näissä kahdessa tapauksessa. Ensin mainitussa tapauksessa neuvoston olisi osoitettava, että kansallisen päätöksen on tehnyt yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen, kun taas toiseksi mainitussa tapauksessa näyttöä voidaan esittää vapaasti.

110 Neuvosto ei ole kuitenkaan ilmoittanut riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa niiden vuoden 2014 heinäkuun ja vuoden 2016 huhtikuun välillä tapahtuneiden tosiseikkojen alkuperää, jotka eivät voi kantajan mukaan olla peräisin päätöksistä, joissa luokitellaan kantaja ulkomaiseksi terroristijärjestöksi, koska – kuten samassa liitteessä olevassa 10 kohdassa on mainittu – viimeisin tältä osin suoritettu uudelleentarkastelu ajoittuu vuoden 2012 heinäkuuhun.

111 Koska tämä kysymys ei koske yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohtaa, joka koskee henkilöiden ja terroristiyhteisöjen merkitsemistä varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin, ja koska se liittyy riidanalaisten toimien perusteluihin, siihen vastataan jäljempänä tarkasteltavan kuudennen kanneperusteen yhteydessä.

*Ensimmäistä kanneperustetta koskeva päätelmä*

112 Edellä 58–76 kohdasta ilmenee, että Yhdysvaltojen päätökset eivät voi olla perustana riidanalaisille toimille, kun kyse on kantajan nimen sisällyttämisestä riidanalaisiin luetteloihin, koska neuvosto on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa sen selvittämisen osalta, sovelletaanko Yhdysvalloissa puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta.

113 Edellä 49–51 kohdasta ilmenee lisäksi, että kyseiset Yhdysvaltojen päätökset koskivat Hamasia kokonaisuudessaan, kun taas Home Secretaryn päätös koski ainoastaan Hamas-Izz al-Din al-Qassemia.

114 Kantajan mukaan tämä seikka merkitsee sitä, että riidanalaiset toimet on kumottava siltä osin kuin ne koskevat Hamasia ja että ne voidaan pysyttää vain siltä osin kuin ne koskevat Hamas-Izz al-Din al-Qassemia. Se katsoo nimittäin, että nämä kaksi yhteisöä on erotettava toisistaan, koska Hamas on poliittinen puolue, joka osallistuu laillisesti vaaleihin ja hallitukseen Palestiinassa, ja Hamas-Izz al-Din al-Qassem on Israelin miehitystä vastustava liike.

115 Neuvosto arvostelee tätä kantaa ja katsoo puolestaan, ettei mitään eroa voida tehdä näiden kahden yhteisön välillä. Kantansa tueksi neuvosto mainitsee erityisesti vastinekirjelmässään kantajan ilmoituksen, jossa tämä esittää järjestönsä käsittävän molemmat yhteisöt. Kyseisen ilmoituksen sanamuoto (ks. vastinekirjelmän 19 kohta, jossa on toistettu kantajan kannekirjelmän 7 ja 8 kohta asiassa, joka johti 14.12.2018 annettuun tuomioon Hamas v. neuvosto (T-400/10 RENV, valitus vireillä, EU:T:2018:966)) on seuraava:

”Hamas muodostuu poliittisesta toimistosta ja aseellisesta siivestä nimeltä Ezzedine Al-Qassamin prikaatit (= Hamas IDQ). Hamasin johtoa luonnehtii sen kaksipäisyys. Sisäinen johto on jakautunut Länsirannan ja Gazan alueelle ja ulkoinen johto sijaitsee Syyriassa – – Vaikka aseellinen siipi on melko itsenäinen, sen on noudatettava poliittisen toimiston laatimia yleisiä strategioita. Poliittinen toimisto tekee päätökset ja prikaatit noudattavat niitä liikkeen uskonnollisesta osatekijästä johtuvan vahvan yhteisvastuullisuuden vuoksi.”

116 Tällä ilmoituksella on merkittävä todistusvoima, koska yhtäältä, kuten neuvosto korostaa, se on peräisin kantajalta itseltään ja koska toisaalta viimeksi mainittu ei ole myöhemmin kiistänyt sitä kouriintuntuvien ja konkreettisten seikkojen avulla.

117 Tältä osin on korostettava, että kantaja ei ole käyttänyt sille työjärjestyksen 83 artiklan 2 kohdassa annettua mahdollisuutta täydentää asiakirja-aineistoa sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin päätti saman artiklan 1 kohdan nojalla, ettei toinen kirjelmien vaihto ollut tarpeen.

118 Määritettäessä ensimmäiseen kanneperusteeseen annettavan vastauksen vaikutuksia käsiteltävän kanteen yhteydessä Hamas-Izz al-Din al-Qassemia ei voida näissä olosuhteissa pitää Hamasista erillisenä järjestönä (ks. vastaavasti tuomio 29.4.2015, Bank of Industry and Mine v. neuvosto, T-10/13, EU:T:2015:235, 182, 183 ja 185 kohta ja tuomio 29.4.2015, National Iranian Gas Company v. neuvosto, T-9/13, ei julkaistu, EU:T:2015:236, 163 ja 164 kohta).

119 Näin on sitäkin suuremmalla syyllä, koska huolimatta Hamasiin useiden vuosien ajan kohdistetuista varojen jäädyttämistä koskeneista toimenpiteistä se ei ole pyrkinyt osoittamaan neuvostolle, ettei se ole sekaantunut millään tavoin toimiin, jotka aiheuttivat kyseisten toimenpiteiden toteuttamisen, sanomalla itsensä irti Hamas-Izz al-Din al-Qassemista, joka sen mukaan on ainoa vastuussa oleva taho, tavalla, joka ei jätä sijaa epäilylle.

120 Edellä mainituilla perusteilla kanneperuste on hylättävä perusteettomana, jollei edellä 107, 109 ja 110 esitettyjen argumenttien tarkastelusta muuta johdu.

### *Kuudes kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä*

121 Kuudes kanneperuste muodostuu kolmesta osasta.

#### *Kuudennen kanneperusteen ensimmäinen osa*

122 Kuten edellä 107 kohdassa jo todettiin, kantaja väittää, että neuvoston olisi pitänyt mainita riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissaan ”luotettavat ja uskottavat todisteet tai näyttö”, joihin toimivaltaisten viranomaisten päätökset perustuivat.

123 Neuvosto katsoo, että tämä väite on perusteeton.

124 Tämän tuomion 77 kohta huomioiden kyseistä kanneperustetta on tutkittava yksinomaan siltä osin kuin se koskee Home Secretaryn päätöstä.

125 Tämän osalta on todettava, että kyseinen kanneperuste on tosiasiallisesti virheellinen. Toisin kun kantaja väittää, neuvosto nimittäin esitti riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 14 kohdassa Home Secretaryn päätöksen taustalla olevia useita tekoja.

126 Argumentti on joka tapauksessa perusteeton.

127 Tämän osalta on todettava, että yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuodon mukaan varojen jäädyttämistä koskevat luettelot laaditaan tarkkojen tietojen tai sellaisten asiaan liittyvien seikkojen perusteella, jotka osoittavat, että toimivaltainen viranomainen on tehnyt kyseisiä henkilöitä ja yhteisöjä koskevan päätöksen, riippumatta siitä, koskeeko päätös terroritekoa, sen yritystä, siihen osallistumista tai sen edistämistä koskevan tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamista ”luotettavien ja uskottavien todisteiden tai näytön perustella” tai tällaisista teoista tuomitsemista.

128 Kyseisen säännöksen systematiikasta ilmenee, että vaatimus, jonka mukaan neuvoston on varmistettava ennen henkilöiden tai yhteisöjen nimen merkitsemistä varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin toimivaltaisten viranomaisten tekemien päätösten perusteella, että kyseiset päätökset perustuvat ”luotettaviin ja uskottaviin todisteisiin tai näyttöön”, koskee yksinomaan päätöksiä, jotka koskevat tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamista, eivätkä päätöksiä, jotka koskevat teoista tuomitsemista.

129 Näiden kahden päätöstyypin välillä tällä tavoin tehty ero perustuu toimielinten ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatteen soveltamiseen; kyseessä on periaate, jonka soveltamisalaan rajoittavien toimenpiteiden toteuttaminen terrorismin torjunnassa kuuluu ja jonka nojalla neuvoston

on perustettava henkilöiden tai yhteisöjen merkitseminen varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin kansallisten viranomaisten tekemiin päätöksiin ilman velvollisuutta tai edes toimivaltaa asettaa niitä kyseenalaisiksi.

130 Tällä tavoin määriteltynä vilpittömän yhteistyön periaatetta sovelletaan kansallisiin päätöksiin, jotka koskevat tuomitsemista, joten neuvoston ei tarvitse varmistaa ennen henkilöiden tai yhteisöjen nimen merkitsemistä varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin, että kyseiset päätökset perustuvat luotettaviin ja uskottaviin todisteisiin tai näyttöön, ja sen on luotettava tältä osin kansallisen viranomaisen tekemään arviointiin.

131 Tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamista koskevat kansalliset päätökset tehdään määritelmällisesti menettelyn, joka ei ole vielä päättynyt, alussa tai sen kuluessa. Terrorismin torjunnan tehokkuuden varmistamiseksi on katsottu hyödylliseksi, että rajoittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi neuvosto voi tukeutua tällaisiin päätöksiin, vaikka ne ovat luonteeltaan yksinomaan valmistelevia, ja samalla säädetty – kyseisten menettelyjen kohteena olevien henkilöiden suojelun varmistamiseksi –, että neuvosto varmistaa kyseisen käytännön osalta, että päätökset perustuvat luotettaviin ja uskottaviin todisteisiin tai näyttöön.

132 Käsiteltävässä asiassa Home Secretaryn päätös on lopullinen siinä mielessä, että sen jälkeen ei tarvitse suorittaa tutkintaa. Kuten neuvoston antamasta vastauksesta unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen ilmenee, kyseisellä päätöksellä pyritään lisäksi kieltämään kantaja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja siihen liittyy rikosoikeudellisia seurauksia henkilöille, joilla on jonkinlainen yhteys kantajaan.

133 Tässä tilanteessa Home Secretaryn päätös ei ole päätös tutkinnan tai syytteeseenpanon aloittamisesta, vaan se on rinnastettava tuomitsemista koskevaan ratkaisuun, joten yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvoston ei tarvinnut esittää riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissaan luotettavia ja uskottavia todisteita tai näyttöä, jotka olivat kyseisen viranomaisen päätöksen perustana.

134 Tämän osalta sillä, että Home Secretary on hallintoviranomainen, ei ole merkitystä, koska – kuten tämän tuomion 86 ja 87 kohdasta ilmenee – sen päätöksiin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa, minkä vuoksi sitä on pidettävä oikeusviranomaista vastaavana viranomaisena.

135 Koska näitä seikkoja ei tarvitse mainita, sitä suuremmalla syyllä neuvoston ei tarvitse näyttää niitä näyttää toteen.

136 Neuvostoa ei näin ollen voida arvostella siitä, että se ei ole maininnut riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa ”luotettavia ja uskottavia todisteita tai näyttöä”, joihin Home Secretaryn päätös perustui, eikä siitä, ettei se ole näyttänyt niitä toteen.

137 Kuudennen kanneperusteen ensimmäinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

*Kuudennen kanneperusteen toinen osa*

138 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun alkuperäisen merkitsemisen perustana olleen kansallisen päätöksen ja kyseisen merkinnän pysyttämistä koskevien toimien toteuttamisen välillä on kulunut merkittävä aika, neuvosto ei voi päätelläkseen kyseessä olevan henkilön tai yhteisön osalta terroristiseen toimintaan osallistumista koskevan riskin olevan yhä olemassa tyytyä toteamaan, että kyseinen päätös on pysynyt voimassa, vaan sen on tehtävä tilanteen ajantasaistettu arviointi ottamalla huomioon viimeisimmät tosiseikat, jotka osoittavat, että riski on edelleen olemassa (ks. vastaavasti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 54 ja 55 kohta ja tuomio 26.7.2017, neuvosto v. Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 32 ja 33 kohta).

139 Samasta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että viimeisimmät tosiseikat, joihin henkilön tai yhteisön nimen pysyttäminen varojen jäädyttämistä koskevissa luetteloissa perustuu, voivat olla peräisin muista lähteistä kuin toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tekemistä päätöksistä (ks. vastaavasti tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 72 kohta ja tuomio 26.7.2017, neuvosto v. Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 50 kohta).

140 Käsiteltävässä asiassa Home Secretaryn alkuperäinen päätös on vuodelta 2001, kun taas riidanalaiset toimet on annettu vuoden 2018 maaliskuussa ja heinäkuussa.

141 Koska 18 vuotta oli kulunut Home Secretaryn alkuperäisen päätöksen ja riidanalaisten toimien välillä, neuvosto ei voinut edellä 138 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti tyytyä toteamaan, että Home Secretaryn päätös oli pysytetty voimassa, vetoamatta viimeisimpiin tosiseikkoihin, jotka osoittavat, että riski kantajan osallistumisesta terroristiseen toimintaan oli edelleen olemassa.

142 Neuvosto on esittänyt tällaisia viimeisimpiä tosiseikkoja riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa.

143 Neuvosto mainitsee siten riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa kaksi tekoa yhteydessä Home Secretaryn päätöksen uudelleentarkastelumenettelyyn, joka oli tapahtunut vuoden 2016 syyskuussa.

144 Lisäksi neuvosto on raportoinut 13 tekoa riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa yhteydessä siihen, että Yhdysvaltojen viranomaiset ovat luokitelleet kantajan ulkomaiseksi terroristijärjestöksi. Nämä teot kuvataan seuraavasti:

– ”Hamas ilmoitti olevansa vastuussa syyskuussa 2003 tapahtuneesta itsemurhaiskusta, jossa kuoli yhdeksän Israelin puolustusvoimien sotilasta ja haavoittui 30 henkilöä Assof Harofehin sairaalan ja Tzrifinin (Israel) sotilastukikohdan lähistöllä

– tammikuussa 2004 Jerusalemissa itsemurhapommi-iskun tekijä tuhosi linja-auton lähellä pääministerin asuntoa, jolloin 11 siviiliä kuoli ja 30 haavoittui; Hamas ja Al-Aqsan marttyyrien prikaati ilmoittivat olevansa yhdessä vastuussa teosta

– tammikuussa 2005 terroristit laukaisivat räjähteen Karnin rajanylityspaikalla Palestiinan puolella, jolloin palestiinalaisia aseistettuja miehiä pääsi syntyneestä aukosta Israelin puolelle; he tappoivat kuusi israelilaista siviiliä ja haavoittivat viittä muuta; Hamas ja Al-Aqsan marttyyrien prikaati ilmoittivat olevansa yhdessä vastuussa teosta

– tammikuussa 2007 Hamas ilmoitti olevansa vastuussa kolmen lapsen sieppaamisesta Gazan alueella

– tammikuussa 2008 palestiinalainen tarkka-ampuja tappoi Gazan alueelta käsin tuolloin 21-vuotiaan ecuadorilaisen vapaaehtoisen tämän ollessa Ein Hashloshan (Israel) kibbutsilla peltotöissä; Hamas ilmoitti olevansa vastuussa kyseisestä teosta

– helmikuussa 2008 Hamasin itsemurhapommi-iskun tekijä tappoi iäkkään naisen ja haavoitti 38 muuta henkilöä Dimonan (Israel) ostoskeskuksessa; poliisi ampui toisen terroristin ennen kuin tämä ehti laukaista räjähdevyönsä; Hamas kuvasi terrori-iskua ’sankarilliseksi’

– aseistetut henkilöt tulittivat 14.6.2010 Hebronissa Länsirannalla poliisiautoa, jolloin yksi poliisi kuoli ja kaksi muuta haavoittui; Israelin turvallisuuspalvelun, poliisin ja puolustusvoimien yhteistoiminnalla hyökkääjät saatiin kiinni 22.6.2010; iskusta vastuussa ollut Hamasin ryhmä ilmoitti kuulusteluissa, että sen jäsenet oli koulutettu jo useita vuosia aikaisemmin ja että he olivat hankkineet itselleen aseet, mukaan lukien Kalachnikov-rynnäkkökiväärit; kyseisissä kuulusteluissa ilmeni myös, että ryhmä suunnitteli toteuttavansa muita iskuja, muun muassa siviili- ja sotilashenkilön sieppauksen Eltzsion Blockin alueella Hebron-vuoren pohjoispuolella

– huhtikuussa 2011 Hamas laukaisi Kornet-ohjuksen, joka osui israelilaiseen koulubussiin, haavoitti vakavasti 16-vuotiasta oppilasta ja aiheutti lieviä vammoja bussin kuljettajalle; iskussa käytetty taistelukärki kykeni läpäisemään nykyaikaisen panssarivaunun panssarin

– 20.8.2011 hyökkääjät ampuivat raketteja Ofakimin (Israel) asukkaita kohti haavoittaen kahta lasta ja yhtä muuta siviilihenkilöä; Hamas ilmoitti olevansa vastuussa kyseisestä teosta

– 7.7.2014 Hamas ilmoitti olevansa vastuussa rakettien ampumisesta israelilaisiin Ashdodin, Ofakimin, Ashkelonin ja Netivotin kaupunkeihin

– elokuussa 2014 Hamas ilmoitti olevansa vastuussa kolmen israelilaisen teinin sieppauksesta ja murhasta kesäkuussa 2014 Länsirannalla

– marraskuussa 2014 Hamas ilmoitti olevansa vastuussa autolla tehdystä iskusta jalankulkijaryhmää vastaan Jerusalemissa

– huhtikuussa 2016 Hamas ilmoitti olevansa vastuussa linja-autoa vastaan Jerusalemissa tehdystä pommi-iskusta, jossa haavoittui 18 henkilöä.”

145 Kuten edellä 109 ja 110 kohdassa on jo todettu, kantaja arvostelee neuvostoa siitä, ettei se ole maininnut, olivatko vuoden 2014 heinäkuun ja vuoden 2016 huhtikuun välisenä aikana tapahtuneet tosiseikat peräisin kansallisen viranomaisen päätöksestä vai muusta lähteestä.

146 Kantajalle mainitun tosiseikan lähteen yksilöinti on tärkeä, koska se määrittää todistelutavan, jota neuvoston on käytettävä. Siinä tapauksessa, että mainittu tosiseikka olisi peräisin kansallisesta päätöksestä, kyseisen toimielimen olisi osoitettava, että kyseisen päätöksen on tehnyt yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen, kun taas siinä tapauksessa, että tosiseikka perustuisi muuhun lähteeseen, se voisi esittää siitä näyttöä vapaasti.

147 Tältä osin on tärkeää muistuttaa, että unionin tuomioistuin on katsonut 26.7.2017 annetun tuomion neuvosto v. LTTE (C-599/14 P, EU:C:2017:583) 71 kohdassa ja 26.7.2017 annetun tuomion neuvosto v. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584) 49 kohdassa, että kyseessä oleva henkilö tai yhteisö voi kanteessa, joka on nostettu sen nimen riidanalaisessa luettelossa pysyttämisen riitauttamiseksi, kiistää kaikki seikat, joihin neuvosto tukeutuu osoittaakseen, että riski sen osallistumisesta terroritoimintaan on edelleen olemassa, riippumatta siitä kysymyksestä, perustuvatko nämä seikat toimivaltaisen viranomaisen tekemään kansalliseen päätökseen tai muihin lähteisiin.

148 Unionin tuomioistuin lisäsi, että jos asia riitautetaan, neuvoston asiana on osoittaa, että väitetyt tosiseikat ovat perusteltuja, ja unionin tuomioistuinten on tutkittava niiden aineellinen paikkansapitävyys (tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 71 kohta ja tuomio 26.7.2017, neuvosto v. Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 49 kohta).

149 Tästä oikeuskäytännöstä seuraa, että kansallisista päätöksistä peräisin olevat seikat, joita neuvosto on käyttänyt osoittaakseen, että riski osallistumisesta terroristiseen toimintaan on edelleen olemassa, on näytettävä toteen samalla tavalla kuin muista lähteistä peräisin olevat seikat.

150 Tässä tilanteessa on katsottava, että päinvastoin kuin kantaja väittää, neuvostolla ei ole velvollisuutta ilmoittaa riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa niiden seikkojen lähdettä, joihin on vedottu henkilön tai yhteisön pysyttämiseksi varojen jäädyttämistä koskevassa luettelossa, ja että näin ollen, jos tämä seikka on peräisin kansallisesta päätöksestä, neuvoston ei tarvitse näyttää toteen, että päätöksen on tehnyt yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen.

151 Viimeksi mainitun säännöksen osalta on lisäksi palautettava mieleen, että se koskee henkilöiden tai yhteisöjen nimen merkitsemistä varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin eikä kyseisen merkinnän pysyttämistä, jota puolestaan koskee yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohta. Näin ollen siihen ei voida vedota neuvoston velvoittamiseksi ilmoittamaan niiden tosiseikkojen lähde, joihin se perustaa henkilön tai yhteisön nimen merkitsemisen uudelleen varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin.

152 Kuudennen kanneperusteen toinen osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

*Kuudennen kanneperusteen kolmas osa*

153 Kantaja väittää, että toimen perustelujen on ilmaistava toimielimen omaa päätöstä. Näin ei kuitenkaan ole käsiteltävässä asiassa, koska neuvosto on rajoittunut riidanalaisten toimien perustelemiseksi leikkaamaan ja liimaamaan internetissä julkaistuja asiakirjoja. Näin on asianlaita erityisesti kansallisten menettelyjen kuvausten osalta.

154 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluvaatimuksen tarkoituksena on yhtäältä antaa asianomaiselle riittävät tiedot sen arvioimiseksi, onko toimi asianmukainen vai onko siinä mahdollisesti sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voidaan riitauttaa unionin tuomioistuimissa ja toisaalta antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus valvoa toimen laillisuutta (ks. tuomio 21.4.2016, neuvosto v. Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

155 Käsiteltävässä asiassa kantaja ei mainitse syitä, joiden vuoksi se, että neuvosto on jäljentänyt internetissä julkaistut asiakirjat – jos oletetaan jäljennöksen vastaavan todellisuutta – olisi estänyt sen, että riidanalaisten toimien perustelut täyttävät kyseiset tavoitteet.

156 Näin ollen ei voida katsoa, että perusteluvelvollisuus olisi laiminlyöty pelkästään siitä syystä, että neuvosto olisi jäljentänyt otteita internetissä julkaisuista asiakirjoista.

157 Kuudennen kanneperusteen kolmas osa on näin ollen hylättävä perusteettomana.

158 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella kuudes kanneperuste on näin ollen hylättävä.

***Toinen kanneperuste, joka perustuu ”tekojen todenperäisyyttä koskeviin virheisiin”***

159 Kanneperusteessaan, joka perustuu ”tekojen todenperäisyyttä koskeviin virheisiin”, kantaja arvostelee neuvoston riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa mainitsemia tosiseikkoja sillä perusteella, että ne on kerrottu liian epätarkasti, että niitä ei ole näytetty toteen ja että ne ovat liian vanhoja oikeuttaakseen kantajan nimen säilyttämisen riidanalaisissa luetteloissa.

160 Tämä kanneperuste on tutkittava vain siltä osin kuin se koskee tosiseikkoja, joihin neuvosto on tukeutunut säilyttääkseen kantajan nimen riidanalaisissa luetteloissa. Kuten kuudennen kanneperusteen ensimmäisen osan tutkimisesta ilmenee, neuvoston ei nimittäin tarvitse mainita riidanalaisissa toimissa tosiseikkoja, jotka ovat Home Secretaryn päätöksen perustana, eikä näyttää niitä toteen.

161 Perustellakseen kantajan nimen säilyttämistä riidanalaisissa luetteloissa neuvosto on edellä 138 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti tukeutunut eri tosiseikkoihin, jotka se on maininnut riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteissä.

162 Näitä tosiseikkoja ovat yhtäältä neuvoston raportoimat tosiseikat, jotka liittyvät Yhdistyneessä kuningaskunnassa vuoden 2016 syyskuussa tapahtuneeseen uudelleentarkastelumenettelyyn (riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A oleva 15 kohta), ja toisaalta tosiseikat, jotka on mainittu liittyen päätöksiin, joissa Yhdysvaltojen viranomaiset ovat luokitelleet kantajan ulkomaiseksi terroristijärjestöksi (riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B oleva 17 kohta).

163 Riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa mainittujen tosiseikkojen osalta neuvosto ilmoitti, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa ministeriöiden välinen ryhmä, jonka tehtävänä oli kieltojen uudelleentarkastelu, oli tarkastellut kantajan kieltoa uudelleen vuoden 2016 syyskuussa ja että tämä oli katsonut, että Hamas-Izz al-Din al-Qassem osallistui edelleen terrorismiin kahden teon perusteella:

– Israelin ja Gazan välisessä konfliktissa kesällä 2014 kuusi israelilaista siviiliä ja yksi Thaimaan kansalainen kuoli ohjusiskussa ja saksalaiseen risteilyalukseen kohdistui ohjusisku

– Hamas käytti sosiaalista mediaa varoittaakseen muun muassa Yhdistyneen kuningaskunnan lentoyhtiöitä siitä, että se aikoi iskeä Ben Gourionin lentoasemalle Tel Avivissa (Israel), mikä olisi saattanut aiheuttaa siviiliuhreja, ja Hamas todellakin yritti iskeä kyseiselle lentoasemalle heinäkuussa 2014.

164 Riidanalaisten toimien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainitut tosiseikat on puolestaan toistettu edellä 144 kohdassa.

165 Unionin tuomioistuin on katsonut, että kun esitetään viimeisimpiä tosiseikkoja sen perustelemiseksi, että henkilön tai yhteisön nimi pysytetään varojen jäädyttämistä koskevissa luetteloissa, unionin tuomioistuinten on erityisesti selvitettävä yhtäältä se, onko SEUT 296 artiklassa määrättyä perusteluvelvollisuutta noudatettu, sekä toisaalta se, onko kyseisten perustelujen tueksi esitetty näyttöä (tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70 kohta ja tuomio 26.7.2017, neuvosto v. Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 48 kohta).

166 Kun otetaan huomioon kyseinen oikeuskäytäntö ja kantajan esittämä arvostelu, on tärkeää tutkia, ovatko riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainitut tosiseikat riittävästi perusteltuja ja onko niiden paikkansapitävyys osoitettu.

*Riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittujen tosiseikkojen perustelut*

167 Kantaja väittää, että riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainitut teot on esitetty liian epätarkasti, koska niitä ei ole päivätty eikä paikallistettu, koska ei voida ymmärtää, miten ne on katsottu Hamasin tai Hamas-Izz al-Din al-Qassemin syyksi, ja koska neuvosto ei ole ilmoittanut, miten viimeksi mainitun syyksi katsotut teot voitiin lukea myös ensin mainitun syyksi.

168 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että unionin tuomioistuimen mukaan unionin tuomioistuinten velvollisuutena on tutkia muun muassa, onko SEUT 296 artiklassa määrättyä perusteluvelvollisuutta noudatettu ja ovatko esitetyt perusteet riittävän tarkkoja ja konkreettisia (tuomio 26.7.2017, neuvosto v. LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 70 kohta ja tuomio 26.7.2017, neuvosto v. Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, 48 kohta).

169 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa edellytetyistä perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden (ks. tuomio 15.11.2012, neuvosto v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

170 Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon niiden sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (tuomio 15.11.2012, neuvosto v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53 kohta ja tuomio 14.10.2009, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-390/08, EU:T:2009:401, 82 kohta).

171 Asianomaiselle vastainen toimi on erityisesti riittävästi perusteltu silloin, kun se on tehty asianomaiselle tutussa asiayhteydessä, minkä vuoksi hän pystyy ymmärtämään itseensä kohdistuvan toimenpiteen ulottuvuuden (tuomio 15.11.2012, neuvosto v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 54 kohta ja tuomio 14.10.2009, Bank Melli Iran v. neuvosto, T-390/08, EU:T:2009:401, 82 kohta).

172 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että teot, jotka on mainittu yhtäältä riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa (ks. 163 kohta edellä) ja toisaalta kyseisten perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa (ks. 144 kohta edellä), on ainakin päivätty niiden tapahtumisen vuoden, kuukauden ja jopa päivän osalta.

173 Lisäksi on huomattava, että kyseiset teot ovat tapahtuneet kantajalle tutussa asiayhteydessä, koska ne ovat tapahtuneet tai niiden oletetaan tapahtuneen yhdellä tai useammalla kantajan hyvin tuntemalla alueella, missä sillä on jäseniä, jotka voivat toimittaa sille kaikki hyödylliset tiedot niiden yksilöimiseksi.

174 Lopuksi on todettava, että useimpien tekojen osalta tehdyn iskun tyyppi sekä uhrien henkilöllisyys on täsmennetty, mikä helpottaa vielä enemmän kyseessä olevien tekojen yksilöintiä.

175 Tässä tilanteessa on katsottava, että teot, jotka mainitaan riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa, on kuvailtu riittävän tarkasti ja konkreettisesti, jotta kantaja voi riitauttaa kyseiset toimet ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi valvoa niitä.

176 Kantajan argumentti, jonka mukaan tekoja ei voida katsoa Hamasin osalta järjestön poliittisen siiven tai Hamas-Izz al-Din al-Qassemin vastarintaliikkeen syyksi, on tehoton, koska – kuten edellä 116–118 kohdasta ilmenee – näiden kahden yhteisön on katsottava muodostavan yhden ja saman järjestön terrorismin torjuntaa koskevien sääntöjen soveltamisen kannalta.

177 Näin ollen on katsottava, että riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainitut tosiseikat on riittävästi perusteltu.

*Riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittujen tosiseikkojen paikkansapitävyys*

178 Kantajan mukaan riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevaan 15 kohtaan (ks. 163 kohta edellä) ja liitteessä B olevaan 17 kohtaan (ks. 144 kohta edellä) sisältyvät teot eivät voi olla perustana sen nimen pysyttämiselle riidanalaisissa luetteloissa. Ensinnäkin kyseiset teot, erityisesti vuotta 2009 aikaisemmat teot, ovat liian vanhoja, jotta niillä voitaisiin perustella kantajan nimen pysyttämistä kyseisissä luetteloissa. Toiseksi kyseisiä tekoja ei ole näytetty toteen. Tältä osin kantaja väittää, että Hamas ei ole ilmoittanut olevansa vastuussa riidanalaisia toimia koskevien perustelujen

liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainituista vuoden 2014 elokuun, vuoden 2014 marraskuun ja vuoden 2016 huhtikuun teoista ja että samassa kohdassa mainittua 7.7.2014 tapahtunutta tekoa on tarkasteltava ottaen huomioon Gazan vuoden 2014 sota.

179 Neuvosto kiistää tämän kanneperusteen perusteltavuuden.

180 Kantajan argumentista, jonka mukaan teoista on kulunut kauan, on todettava, että 26.7.2017 annetun tuomion neuvosto v. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584) 33 kohdassa unionin tuomioistuin on katsonut, että koska yhdeksän vuotta oli kulunut niiden kansallisten päätösten antamisesta, jotka olivat perustana kantajan nimen alkuperäiselle merkitsemiselle varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin, ja tästä alkuperäisestä merkitsemisestä niiden toimien toteuttamiseen, joilla kantajan nimi pysytettiin kyseessä olevissa luetteloissa, neuvoston oli tukeuduttava viimeisimpiin seikkoihin.

181 Vastaavilla perusteilla on katsottava kantajan tapaan, että käsiteltävässä asiassa kuudesta ensimmäisestä riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainitusta teosta (ks. 144 kohta edellä), jotka ovat tapahtuneet vuosien 2003 ja 2008 välisenä aikana, eli yli yhdeksän vuotta ennen riidanalaisten toimien antamista, on kulunut liian kauan, jotta niillä voitaisiin perustella kantajan nimen pysyttämistä riidanalaisissa luetteloissa.

182 Riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainitut seitsemän muuta tekoa voidaan ajankohtansa osalta jakaa kahteen ryhmään, eli vuosina 2010 ja 2011 tapahtuneisiin ja vuosina 2014 ja 2016 tapahtuneisiin tekoihin. Viimeksi mainittujen lisäksi tulevat kaksi liitteessä A olevassa 15 kohdassa mainittua tekoa, jotka ovat tapahtuneet vuonna 2014.

183 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että kolmesta näistä teoista, jotka ovat tapahtuneet vuosina 2010 ja 2011 ja jotka on mainittu riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa seitsemänneksi, kahdeksanneksi ja yhdeksänneksi, on myös kulunut liian kauan, jotta niillä voitaisiin perustella, kantajan nimen pysyttämistä riidanalaisissa luetteloissa, jotka on päivätty vuonna 2018. Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen asettama vaatimus ”viimeisimpien” seikkojen näyttämisestä toteen henkilön tai yhteisön nimen pysyttämisen varojen jäädyttämistä koskevissa luetteloissa perustelemiseksi, on katsottava, että seitsemän tai kahdeksan vuoden kuluminen ei poikkea pohjimmiltaan yhdeksän vuoden kulumisesta, minkä unionin tuomioistuin on jo todennut liian merkittäväksi ajaksi 26.7.2017 annetussa tuomiossa neuvosto v. Hamas (C-79/15 P, EU:C:2017:584).

184 Tästä seuraa, että ainoastaan neljä viimeistä tekoa, jotka on mainittu riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa, ja kaksi liitteessä A olevassa 15 kohdassa mainittua tekoa, jotka ovat kaikki tapahtuneet vuosina 2014 tai 2016, ovat riittävän äskettäisiä, jotta riidanalaiset toimet voivat perustua niihin.

185 Kantajan väitteitä, joiden mukaan neuvoston esittämät todisteet eivät ole riittäviä, on siis tutkittava ainoastaan suhteessa näihin kuuteen tekoon.

186 Tältä osin on huomautettava, että jos toinen osapuoli kiistää toisen osapuolen esittämät todisteet, sen on oikeuskäytännön mukaan täytettävä kaksi kumulatiivista edellytystä.

187 Nämä kiistämiset eivät ensinnäkään voi olla yleisluonteisia, vaan niiden on oltava konkreettisia ja yksityiskohtaisia (ks. vastaavasti tuomio 16.9.2013, Duravit ym. v. komissio, T-364/10, ei julkaistu, EU:T:2013:477, 55 kohta).

188 Toiseksi tosiseikkojen paikkansapitävyyden kiistäminen on esitettävä selvästi ensimmäisessä riidanalaista toimea koskevassa oikeudenkäyntiasiakirjassa (ks. vastaavasti tuomio 22.4.2015, Tomana ym. v. neuvosto ja komissio, T-190/12, EU:T:2015:222, 261 kohta).

189 Näiden vaatimusten tavoitteena on se, että vastaaja voi tietää täsmällisesti kannekirjelmävaiheesta lähtien kantajan siihen kohdistamat moitteet ja siis valmistella asianmukaisesti puolustuksensa.

190 Käsiteltävässä asiassa arvostelu, joka koskee vuoden 2014 elo- ja marraskuun tekoja, jotka mainitaan riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa yhdenneksitoista ja kahdenneksitoista, on riittävän konkreettista, jotta unionin yleinen tuomioistuin voi ottaa sen huomioon.

191 Vuoden 2014 elokuun teon osalta kantaja nimittäin esittää asiakirjaan nojautuen kannekirjelmän 98 kohdassa seuraavaa:

”– – Hamas ei ole koskaan järjestänyt kyseistä sieppausta eikä ilmoittanut olevansa vastuussa siitä. Nimenomaan Israelin hallitus on vierittänyt sille vilpillisesti vastuun kyseisestä traagisesta teosta perustellakseen sotilaallista väliintuloaan Gazassa vuonna 2014. Lisäksi useat erityisen arvovaltaiset toimijat, kuten Shin Bet Yuval Diskinin entinen päällikkö, ovat kiistäneet Israelin hallituksen analyysin lehdistössä väittäen, että hyökkääjät olivat yksittäisiä ja että ne olivat toimineet oma-aloitteisesti.”

192 Marraskuussa 2014 tapahtuneen teon osalta kantaja toteaa samoin asiakirjaan nojautuen kannekirjelmän 99 kohdassa seuraavaa:

”– – Hamas ei ole koskaan ilmoittanut olevansa vastuussa kyseisestä iskusta ja *Le Monde* -sanomalehden kirjeenvaihtajan mukaan tämän tyyppiset iskut ja erityisesti marraskuun 2014 isku ovat sellaisten ’yksittäisten’ palestiinalaisten tekemiä, jotka vastustavat ’pelkästään turvallisuuteen liittyvää lähestymistapaa’ oma-aloitteisesti.”

193 Sitä vastoin vuoden 2016 huhtikuussa tapahtuneen teon osalta, joka mainitaan riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa kolmanneksitoista, kantaja tyytyi väittämään kannekirjelmän 99 kohdassa, että ”Hamas ei ole koskaan järjestänyt vuoden 2016 pommi-iskuja eikä ilmoittanut olevansa vastuussa niistä, toisin kuin neuvosto väittää”.

194 Tällainen arvostelu on edellä 187 kohdassa mieleen palautettuihin kriteereihin nähden liian yleisluonteista, jotta unionin yleinen tuomioistuin voisi ottaa sen huomioon.

195 Riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa kymmenenneksi mainitun 7.7.2014 heinäkuussa tapahtuneen teon osalta kantaja toteaa kannekirjelmän 100 kohdassa, että neuvoston väitteitä ”on tarkasteltava siihen nähden, mitä se on jo lausunut vuoden 2014 Gazan sodasta, sitäkin suuremmalla syyllä, kun kyse on tekojen lukemisesta Hamasin poliittisen siiven syyksi”.

196 Koska tämä arvostelu liittyy kysymykseen siitä, voidaanko aseellisen konfliktin yhteydessä tapahtunut teko luokitella terroristiseksi, eikä kysymykseen siitä, onko kyseinen teko tapahtunut vai ei tai voidaanko siitä syyttää kantajaa, tämä arvostelu tutkitaan jäljempänä kolmannen kanneperusteen yhteydessä.

197 Kahta vuonna 2014 tapahtunutta tekoa, jotka mainitaan riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa, ei ole kiistetty konkreettisesti ja yksityiskohtaisesti.

198 Edellä esitetystä seuraa, että kuudesta vuosina 2014 ja 2016 tapahtuneesta teosta ainoastaan vuoden 2014 elo- ja marraskuussa tapahtuneita tekoja on arvosteltu pätevästi.

199 Arvostelu on kuitenkin tehotonta, koska kantaja ei ole arvostellut pätevästi neljää muuta tekoa, eli vuonna 2014 tapahtuneita tekoja, jotka mainitaan riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa, sekä 7.7.2014 ja vuoden 2016 huhtikuussa tapahtuneita tekoja, jotka mainitaan liitteessä B olevassa 17 kohdassa kymmenenneksi ja kolmanneksitoista, ja koska ne ovat joka tapauksessa riittäviä oikeuttamaan kantajan nimen pysyttämisen riidanalaisissa luetteloissa.

200 Jollei edellä 196 kohdassa mainittujen argumenttien arvioinnista muuta johdu, toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

***Kolmas kanneperuste, joka perustuu kantajan terroristista luonnetta koskevaan arviointivirheeseen***

201 Kantaja katsoo, että neuvosto on tehnyt arviointivirheen, kun se on riidanalaisia toimia antaessaan luokitellut riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa huomioon ottamansa teot terroristisiksi ja luokitellessaan kantajan terroristijärjestöksi.

202 Kantajan argumentaatiosta seuraa, että tämä arvostelu koskee sekä tosiseikkoja, jotka ovat niiden toimivaltaisten viranomaisten päätösten perustana, joiden perusteella kantajan nimi on merkitty varojen jäädyttämistä koskeviin luetteloihin, että tosiseikkoja, joilla perustellaan kyseisen merkinnän pysyttämistä ja jotka on mainittu riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa.

203 Tähän kanneperusteeseen vastaamiseksi on vahvistettava ero näiden kahden tosiseikkoja koskevan kategorian välillä.

*Tosiseikat, jotka ovat niiden toimivaltaisten viranomaisten päätösten perustana, joihin neuvosto on tukeutunut kantajan nimen merkitsemiseksi riidanalaisiin luetteloihin*

204 Kun otetaan huomion ensimmäiseen kanneperusteeseen annettu vastaus, tätä kolmannen kanneperusteen ensimmäistä osaa on tutkittava ainoastaan siltä osin kuin se koskee tosiseikkoja, jotka ovat Home Secretaryn päätöksen perustana.

205 Näiden tosiseikkojen osalta on tärkeää palauttaa mieleen, että kuudennen kanneperusteen ensimmäiseen osaan annetussa vastauksessa edellä 133 kohdassa on katsottu, ettei neuvoston tarvinnut mainita niitä riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa.

206 Näin ollen tätä toimielintä ei voida vaatia tutkimaan kyseisten tosiseikkojen luokittelua, jonka kansallinen viranomainen on suorittanut, eikä vetoamaan riidanalaisissa toimissa kyseisen luokittelun tulokseen.

207 Tämä pätee sitäkin suuremmalla syyllä, koska Home Secretaryn päätös on peräisin jäsenvaltiolta, jonka osalta yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa on otettu käyttöön sellainen erityinen yhteistyömuoto neuvoston kanssa, jolla kyseiselle toimielimelle on annettu velvollisuus nojautua niin pitkälle kuin mahdollista toimivaltaisen kansallisen viranomaisen arviointiin (tuomio 23.10.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-256/07, EU:T:2008:461, 133 kohta ja tuomio 4.12.2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. neuvosto, T-284/08, EU:T:2008:550, 53 kohta).

208 Kantajan esittämä arvostelu niiden tosiseikkojen osalta, joihin Home Secretaryn päätös perustuu, on näin ollen tehotonta.

*Tosiseikat, joihin neuvosto vetoaa kantajan nimen pysyttämiseksi riidanalaisissa luetteloissa ja jotka on mainittu riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa*

209 Riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa neuvosto luokitteli yhtäältä liitteessä A olevassa 15 kohdassa mainitut teot yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdan iii alakohdan a, d, f, g ja i alakohdassa tarkoitetuiksi terroriteoiksi saman yhteisen kannan 1 artiklan 3 kohdan i ja ii alakohdassa säädettyjen päämäärien saavuttamiseksi ja toisaalta liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainitut teot yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdan iii alakohdan a, b, c ja f alakohdassa tarkoitetuiksi terroriteoiksi saman yhteisen kannan 1 artiklan 3 kohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettujen päämäärien saavuttamiseksi.

210 Kantaja väittää, että neuvosto teki virheen, kun se luokitteli asianomaiset teot terroriteoiksi. Ensinnäkin sen, että kaikki kyseiset teot tapahtuivat sodassa, joka liittyy siihen, että Israel miehittää Palestiinaa, olisi pitänyt saada neuvosto olemaan hyväksymättä kyseistä luokittelua kantajan osalta. Kantaja toteaa seuraavaksi, että jos kyseiset teot näytetään toteen, toimet, joihin ne liittyvät, on suoritettu Palestiinan kansan vapauttamiseksi eikä niissä tarkoituksissa, jotka neuvosto mainitsee ja jotka mainitaan yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdan i, ii ja iii alakohdassa.

211 Näillä argumenteilla kantaja väittää, että neuvoston olisi pitänyt ottaa riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittuja tekoja luokitellessaan huomioon se, että Israelin ja Palestiinan välinen konflikti kuului aseellisia konflikteja koskevan oikeuden soveltamisalaan ja sen tavoitteena oli Palestiinan kansan vapauttaminen.

212 Tämän osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa tarkoitetun aseellisen konfliktin olemassaolo ei sulje pois terrorismin torjuntaa koskevien unionin oikeussääntöjen, joita ovat esimerkiksi yhteinen kanta 2001/931 ja asetus N:o 2580/2001, soveltamista tässä yhteydessä tapahtuneisiin mahdollisiin terroritekoihin (tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 57 kohta; ks. myös vastaavasti tuomio 14.3.2017, A ym., C-158/14, EU:C:2017:202, 95–98 kohta).

213 Yhtäältä yhteisessä kannassa 2001/931 ei tehdä sen soveltamisalan osalta mitään eroa sen mukaan, onko kyseessä oleva teko tehty kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa tarkoitetun aseellisen selkkauksen yhteydessä vai ei. Toisaalta unionin ja sen jäsenvaltioiden tavoitteena tämän yhteisen kannan yhteydessä on terrorismin, esiintyi se missä muodossa hyvänsä, torjunta voimassa olevan kansainvälisen oikeuden tavoitteiden mukaisesti (tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 58 kohta).

214 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että neuvosto antoi yhteisen kannan 2001/931 (ks. tämän yhteisen kannan johdanto-osan viidennestä seitsemään perustelukappale) ja sitten tämän yhteisen kannan mukaisesti asetuksen N:o 2580/2001 (ks. tämän asetuksen johdanto-osan kolmas, viides ja kuudes perustelukappale) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1373 (2001) täytäntöön panemiseksi unionin tasolla (ks. 1 kohta edellä); kyseisessä päätöslauselmassa ”ilmaistaan uudelleen tarve torjua kaikilla keinoilla San Franciscossa 26.6.1945 allekirjoitetun Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisesti uhkia, joita terroriteot aiheuttavat kansainväliselle rauhalle ja kansainväliselle turvallisuudelle”, ja ”vaaditaan jäsenvaltioita täydentämään kansainvälistä yhteistyötä toteuttamalla lisätoimenpiteitä estääkseen ja tukahduttaakseen alueellaan kaikilla laillisilla keinoilla kaikenlaisten terroritekojen rahoituksen ja valmistelun” (tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 59 kohta).

215 Seuraavilla argumenteilla ei muuteta tätä kantaa.

216 Ensiksi kantaja väittää, että unionin tuomioistuin ei ole 14.3.2017 annetussa tuomiossa A ym. (C-158/14, EU:C:2017:202, 87 kohta) ottanut kantaa tapaukseen, jossa aseellinen konflikti johtuu tapaoikeuteen perustuvasta itsemääräämisoikeuden periaatteesta. Hamasin tai Hamas-Izz al-Din al-Qassemin kaltaisten kansallisten vapautusliikkeiden, jotka vastustavat Palestiinan alueen laitonta miehitystä Israelin valtion toimesta, toimien luokittelu terroriteoiksi loukkaa kyseistä periaatetta.

217 Tässä yhteydessä on todettava, että – kuten kantaja mainitsee – unionin tuomioistuin on 21.12.2016 annetussa tuomiossa neuvosto v. Front Polisario (C-104/16 P, EU:2016:973, 88 kohta) katsonut, että tapaoikeuteen perustuva itsemääräämisoikeuden periaate, joka mainitaan erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 1 artiklassa, on kansainvälisen oikeuden periaate, jota sovelletaan kaikkiin itsehallintoa vailla oleviin alueisiin ja kaikkiin väestöihin, jotka eivät ole vielä itsenäistyneet.

218 Ottamatta kantaa sen soveltamiseen käsiteltävässä asiassa on todettava, että tämä periaate ei tarkoita, että jonkin alueen kansa tai asukkaat voisivat itsemääräämisoikeuden käyttämiseksi turvautua keinoihin, jotka kuuluvat yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan.

219 On nimittäin tehtävä ero yhtäältä sen tavoitteen, jonka jokin kansa tai jonkin alueen asukkaat haluavat saavuttaa, ja toisaalta niiden tavoitteen saavuttamiseksi toteuttamien käyttäytymistapojen välillä.

220 Kuten edellä 212–214 kohdassa on jo todettu, unionissa terrorismin torjumiseksi annettuja sääntöjä sovelletaan kaikkiin terrorismin esiintymismuotoihin konfliktin tavoitteesta riippumatta heti kun omaksutaan käyttäytymistapoja, jotka vastaavat säännöissä ilmaistuja edellytyksiä ja vaatimuksia.

221 Toiseksi kantaja kieltää, että sen aikomuksena olisi islamilaisen valtion perustaminen, kuten neuvosto väittää riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa, minkä vuoksi sen nimen merkitsemisen riidanalaisiin luetteloihin olisi ollut oikeutettua.

222 On totta, että neuvosto väittää riidanalaisia toimia koskevien perustelujen alussa seuraavaa:

”Harakat al-Muqawamah al-Islamiyyah (Hamas) on ryhmä, joka pyrkii lopettamaan Israelin miehityksen Palestiinassa ja perustamaan islamilaisen valtion.”

223 Riidanalaisia toimia koskevista perusteluista kokonaisuudessaan kuitenkin seuraa, että kyseinen toteamus ei ole perustana kantajan nimen merkitsemiselle tai uudelleen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin.

224 Kuten ensimmäisen, toisen ja kuudennen kanneperusteen tarkastelusta edellä ilmenee, kantajan nimen merkitseminen riidanalaisiin luetteloihin perustuu Home Secretaryn päätökseen ja sen uudelleen merkitseminen viimeksi mainitun päätöksen pysyttämiseen sekä riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittuihin tekoihin toisen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä mainituissa rajoissa.

225 Riidanalaisten toimien kokonaisuudessa kantajan esiin tuoma virke liittyy ainoastaan asiayhteyteen eikä sen virheellisyys, jos se näytettäisiin toteen, voisi johtaa kyseisten toimien kumoamiseen.

226 Näillä perusteilla kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

### *Neljäs kanneperuste, joka koskee puuttumattomuusperiaatteen loukkaamista*

227 Kantaja väittää, että antamalla riidanalaiset toimet neuvosto loukkasi puuttumattomuusperiaatetta, joka perustuu Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 2 artiklaan ja joka on jus cogens -periaate, joka perustuu valtioiden suvereeniin yhdenvertaisuuteen kansainvälisessä oikeudessa. Tällä periaatteella kielletään se, että valtiota tai valtion hallitusta voitaisiin pitää terroristiyhteisönä.

228 Hamas ei omasta mielestään ole pelkkä kansalaisjärjestö ja vielä vähemmän epämuodollinen liike vaan laillinen poliittinen liike, joka voitti vaalit Palestiinassa ja joka muodostaa Palestiinan hallituksen ytimen. Koska Hamas on joutunut hoitamaan tehtäviä, jotka ylittävät tavallisen poliittisen puolueen tehtävät, sen toimet Gazan alueella ovat todellisuudessa rinnastettavissa valtion elimen toimiin eikä niitä voida tämän vuoksi tuomita terrorismin vastaisten toimenpiteiden näkökulmasta. Kantaja väittää olevansa – niiden henkilöiden ja yhteisöjen, joiden nimet on merkitty riidanalaisiin luetteloihin – joukossa ainoa, joka on tällaisessa tilanteessa.

229 Tämän osalta on todettava, että puuttumattomuusperiaatteessa, joka on kansainvälisen tapaoikeuden periaate ja jota kutsutaan myös nimellä sekaantumattomuusperiaate, on kyseessä jokaisen suvereenin valtion oikeus hoitaa asioitaan ilman ulkopuolista puuttumista, ja se on valtioiden suvereenin yhdenvertaisuuden periaatteen välitön seuraus.

230 Kuten neuvosto toteaa, kyseinen kansainvälisen oikeuden periaate on vahvistettu suvereenien valtioiden hyväksi eikä ryhmien tai liikkeiden hyväksi (ks. tuomio 16.10.2014, LTTE v. neuvosto, T-208/11 ja T-508/11, EU:T:2014:885, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

231 Koska Hamas ei ole valtio eikä valtion hallitus, siihen ei voida soveltaa puuttumattomuusperiaatetta.

232 Neljäs kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

***Viides kanneperuste, jonka mukaan tilanteen muuttumista ajan kulumisen vuoksi ei ole otettu riittävästi huomioon***

233 Kantaja arvostelee neuvostoa siitä, ettei se ole suorittanut moitteettomasti yhteisen kannan 2001/931 1 artiklan 6 kohdassa säädettyä tarkastelua useista syistä.

234 Ensiksi kantaja katsoo, että pysyttääkseen kantajan nimen riidanalaisissa luetteloissa neuvosto on tyytynyt toteamaan, että kansalliset päätökset olivat edelleen voimassa, ja luettelemaan riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä B olevassa 17 kohdassa joukon tekoja selvittämättä, perustuiko se, että sen nimeäminen ulkomaiseksi terroristijärjestöksi pidettiin voimassa 27.7.2012 tehdyllä Yhdysvaltojen uudelleentarkastelupäätöksellä, luotettaviin ja uskottaviin todisteisiin ja näyttöön, ja oliko kyseiset teot luokiteltava terroristisiksi yhteisessä kannassa 2001/931 tarkoitetussa merkityksessä.

235 Joka tapauksessa 27.7.2012 tehdystä Yhdysvaltojen uudelleentarkastelupäätöksestä on kulunut kantajan mukaan liian pitkä aika, jotta sillä voitaisiin perustella kantajan nimen pysyttämistä riidanalaisissa luetteloissa, ja tätä vanhentumista ei voida korjata Yhdistyneen kuningaskunnan vuoden 2016 syyskuussa annetulla päätöksellä, joka koskee ainoastaan Hamas-Izz al-Din al-Qassemia.

236 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että – kuten edellä 138–144 ja 161–163 kohdasta seuraa – kantajan nimen merkitseminen uudelleen riidanalaisiin luetteloihin perustuu Home Secretaryn päätöksen voimassa pysyttämiseen ja toisen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä mainituissa rajoissa riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittuihin tekoihin.

237 Koska kantajan tämän kanneperusteen yhteydessä esittämä arvostelu liittyy 27.7.2012 tehtyyn Yhdysvaltojen uudelleentarkastelupäätökseen, se on tehotonta, koska kantajan nimen pysyttäminen riidanalaisissa luetteloissa ei laillisesti perustu tähän päätökseen.

238 Toiseksi kantaja väittää, että vuosien 2014 ja 2016 välisenä aikana tehtyjä tekoja ei voitu lukea Hamasin tai Hamas-Izz al-Din al-Qassemin syyksi.

239 Koska tätä arvostelua on jo tarkasteltu toisen kanneperusteen yhteydessä, viitataan 176 kohtaan edellä.

240 Kolmanneksi kantaja moittii neuvostoa siitä, ettei se ole ottanut huomioon yhtään kantajan puolesta puhuvaa seikkaa. Tältä osin se korostaa yhtäältä, että vuonna 2017 julkaistussa Hamasin peruskirjassa sen toiminta perustetaan itsemääräämisperiaatteeseen ja hyväksytään Yhdistettyjen Kansakuntien suunnitelmassa vuonna 1967 vahvistettujen rajojen kunnioittaminen, ja toisaalta, että tarkkailijoiden mukaan vuodesta 2014 lähtien väkivallanteot ovat yksittäisten henkilöiden suorittamia, koska Hamas-Izz al-Din al-Qassem kunnioittaa tulitaukoa.

241 Tältä osin on tärkeää todeta, että kantaja ei ole 30.11.2017 ja 22.3.2018 päivättyjen kirjeiden johdosta huolimatta neuvoston sille esittämästä pyynnöstä ottanut yhteyttä kyseiseen toimielimeen esittääkseen tällaisia seikkoja puolustuksekseen. Tässä tilanteessa kyseistä toimielintä ei voida moittia siitä, ettei se ole ottanut niitä huomioon riidanalaisia toimia koskevissa perusteluissa.

242 Joka tapauksessa toisen kanneperusteen tarkastelusta seuraa, että kantajan nimen merkitseminen uudelleen riidanalaisiin luetteloihin perustuu oikeudellisesti riittävällä tavalla Home Secretaryn päätöksen voimassa pysyttämiseen sekä riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittuihin tekoihin kyseisen kanneperusteen tarkastelun yhteydessä mainituissa rajoissa.

243 Viides kanneperuste on näin ollen hylättävä perusteettomana.

***Seitsemäs kanneperuste, joka koskee puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen ja tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista***

244 Seitsemäs kanneperuste muodostuu kahdesta osasta.

*Seitsemännen kanneperusteen ensimmäinen osa*

245 Kantaja katsoo seitsemännen kanneperusteensa ensimmäisessä osassa, että kun neuvosto tukeutuu kolmannen valtion viranomaisen tekemiin kansallisiin päätöksiin, sen on varmistettava, että prosessuaalisia oikeuksia on konkreettisesti kunnioitettu sen kansallisen menettelyn aikana, joka on johtanut kyseisten toimenpiteiden antamiseen, ja että unionin yleisen tuomioistuimen on valvottava, että tämä tarkastelu on suoritettu.

246 Kantaja katsoo, että käsiteltävässä asiassa Yhdysvaltojen viranomaiset eivät ole kunnioittaneet sen prosessuaalisia oikeuksia. Se ei ole nimittäin saanut mitään tietoja Yhdysvalloissa siihen kohdistetusta päätöksestä, vaikka kyseinen tiedoksianto oli täysin mahdollinen, koska se on ”läsnä” Damaskoksessa (Syyria) ja Gazassa. Sitä on näin ollen estetty esittämästä huomautuksiaan ja käyttämästä muutoksenhakuoikeuttaan. Vaikka Yhdysvaltojen lainsäädännössä säädetään muutoksenhausta tuomioistuimessa, tiedoksiannon ja perustelujen puuttuminen on loukannut sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan. Neuvoston on sen mielestä vähintäänkin näytettävä toteen, että Yhdysvaltojen hallitus on yrittänyt ilmoittaa kantajalle ja että tämä yritys on epäonnistunut.

247 Kun otetaan huomioon se, että unionin yleinen tuomioistuin on yhtäältä vastauksena ensimmäiseen kanneperusteeseen katsonut, että Yhdysvaltojen päätökset eivät voineet pätevästi olla perustana kantajan nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin ja että toisaalta sen nimen uudelleen merkitseminen kyseisiin luetteloihin perustuu Home Secretaryn päätöksen voimassa pysyttämiseen ja riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittuihin tekoihin (ks. 138–144 kohta ja 161–163 kohta edellä) eikä päätöksiin, joista nämä tosiseikat ovat peräisin, seitsemännen kanneperusteen ensimmäiseen osaan ei voida tehokkaasti vedota.

*Seitsemännen kanneperusteen toinen osa*

248 Seitsemännen kanneperusteensa toisessa osassa kantaja väittää, että neuvosto on loukannut puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatetta riidanalaisten toimien antamiseen johtaneen menettelyn aikana kolmesta syystä.

249 Ensiksi kantaja moittii neuvostoa siitä, että se ei ole toimittanut kantajalle luotettavia todisteita ja näyttöä, joihin Yhdysvaltojen päätökset perustuivat, jotta se voisi ilmaista näkemyksensä viimeksi mainituista.

250 Koska unionin yleinen tuomioistuin on ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä todennut, että Yhdysvaltojen päätökset eivät voineet pätevästi olla perustana kantajan nimen merkitsemiselle riidanalaisiin luetteloihin ja että toisaalta sen nimen uudelleen merkitseminen kyseisiin luetteloihin perustuu Home Secretaryn päätöksen voimassa pysyttämiseen ja riidanalaisia toimia koskevien perustelujen liitteessä A olevassa 15 kohdassa ja liitteessä B olevassa 17 kohdassa mainittuihin tekoihin (ks. 138–144 kohta ja 161–163 kohta edellä) eikä päätöksiin, joista nämä tosiseikat ovat peräisin, tämä argumentaatio on hylättävä tehottomana.

251 Toiseksi kantaja moittii neuvostoa siitä, ettei se ole toimittanut kantajalle ennen riidanalaisten toimien antamista tietoja ja todisteita, jotka koskevat tosiseikkoja, jotka eivät olleet peräisin kansallisista päätöksistä, ja ettei sitä ole kuultu kyseisistä tiedoista ja todisteista. Se katsoo myös, että neuvoston olisi pitänyt täsmentää 30.11.2017 päivätyssä kirjeessä, että kantajalla oli oikeus pyytää niitä neuvostolta.

252 Tässä yhteydessä on palautettava mieleen, että oikeuskäytännön mukaisesti neuvoston on annettava oikeus tutustua kaikkiin hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka eivät ole luottamuksellisia ja jotka koskevat kyseessä olevaa toimenpidettä, ainoastaan asianomaisen pyynnöstä (ks. vastaavasti tuomio 16.11.2011, Bank Melli Iran v. neuvosto, C-548/09 P, EU:C:2011:735, 92 kohta; tuomio 15.11.2012, neuvosto v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 87 kohta ja tuomio 28.7.2016, Tomana ym. v. neuvosto ja komissio, C-330/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:601, 66 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

253 Käsiteltävässä asiassa kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt tällaista pyyntöä.

254 Siitä, että 30.11.2017 päivätyssä kirjeessä ei nimenomaisesti mainittu kantajan mahdollisuudesta pyytää neuvostolta tietoja ja todisteita, jotka koskevat tosiseikkoja, jotka eivät olleet peräisin kansallisista päätöksistä, on todettava, että kyseisessä kirjeessä mainittiin osoite, johon kantaja voisi lähettää huomautuksensa, jotka koskevat neuvoston aikomusta säilyttää sen nimi vuoden 2018 maaliskuun riidanalaisissa luetteloissa. On selvää, että sillä oli mahdollisuus vapaasti käyttää tätä osoitetta pyytääkseen mainittuja tietoja ja todisteita, mitä se ei ole tehnyt.

255 Tässä tilanteessa vuoden 2018 maaliskuun toimia ei voida kumota sillä perusteella, että neuvosto ei ollut toimittanut tietoja ja todisteita niistä tosiseikoista, jotka eivät olleet peräisin kansallisista päätöksistä.

256 Kolmanneksi kantaja katsoo, että 22.3. ja 31.7.2018 päivätyt kirjeet, jotka sisälsivät riidanalaisia toimia koskevat perustelut, olisi pitänyt lähettää pikemmin sille kuin sen asianajajalle, kun otetaan huomioon, että se on läsnä Damaskoksessa ja Dohassa (Qatar).

257 Tässä yhteydessä on todettava, että velvollisuudella antaa konkreettiset ja täsmälliset perustelut erikseen tiedoksi niille henkilöille ja yhteisöille, joita vastaan on hyväksytty rajoittavia toimenpiteitä, on tarkoitus lähinnä täydentää Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistua ilmoitusta, jolla asianomaisille henkilöille tai yhteisöille ilmoitetaan, että heitä tai niitä koskevia rajoittavia toimenpiteitä on hyväksytty, ja jossa heitä tai niitä kehotetaan pyytämään näiden toimien perustelujen tiedoksi antamista sekä annetaan tarkka osoite, johon tämä pyyntö voidaan lähettää. Erikseen

tapahtuva tiedoksi antaminen asianomaisille henkilöille ja yhteisöille ei siis ole ainoa käytössä oleva keino ilmoittaa näille henkilöille ja yhteisöille heitä tai niitä koskevista toteutetuista toimenpiteistä (tuomio 14.12.2018, Hamas v. neuvosto, T-400/10 RENV, valitus vireillä, EU:T:2018:966, 175 kohta).

258 Oikeuskäytännöstä lisäksi ilmenee, että velvollisuutta antaa rajoittavien toimenpiteiden perustelut erikseen tiedoksi ei sovelleta kaikissa tapauksissa vaan ainoastaan silloin, kun se osoittautuu mahdolliseksi (ks. tuomio 14.12.2018, Hamas v. neuvosto, T-400/10 RENV, valitus vireillä, EU:T:2018:966, 176 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

259 Nyt käsiteltävässä asiassa kantajan osoite ei ole tiedossa edes tässä oikeudenkäyntimenettelyssä, sillä kantaja on ilmoittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle ainoastaan kaupungin ja valtion nimen (Doha Qatarissa ja Gaza) (ks. vastaavasti tuomio 14.12.2018, Hamas v. neuvosto, T-400/10 RENV, valitus vireillä, EU:T:2018:966, 177 kohta).

260 Neuvosto on siis voinut 22.3. ja 31.7.2018 julkaistujen ilmoitusten lisäksi lähettää riidanalaisia toimia koskevat perustelut kantajan asianajajalle.

261 Kaikkien edellä esitettyjen seikkojen perusteella seitsemäs kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

***Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan ”perusteluja ei ole saatettu todistusvoimaisiksi”***

262 Unionin yleisen tuomioistuimen 1.3.2019 prosessinjohtotoimien yhteydessä esittämään kysymykseen 19.3.2019 antamassaan vastauksessa kantaja esittää kahdeksannen kanneperusteen, jonka mukaan ”perusteluja ei ole saatettu todistusvoimaisiksi”.

263 Kantaja huomauttaa, että riidanalaisia toimia koskevia perusteluja, jotka neuvosto on toimittanut sen asianajajalle 22.3. ja 31.7.2018 päivätyillä kirjeillä, ei ollut allekirjoitettu kyseisen toimielimen puheenjohtajan toimesta, ja niitä ei ollut näin ollen saatettu todistusvoimaisiksi, päinvastoin kuin neuvoston työjärjestyksen 15 artiklassa edellytetään, sellaisena kuin tämä työjärjestys on hyväksytty 1.12.2009 tehdyllä päätöksellä 2009/937/EU (EUVL 2009, L 325, s. 35).

264 Kantaja väittää, että tällaisen todistusvoimaiseksi saattamatta jättämisen vuoksi se ei voi olla varma, että sille toimitetut perustelut vastaavat neuvoston hyväksymiä perusteluja.

265 Vaatimatta kanneperusteen tutkimatta jättämistä neuvosto toteaa kahdeksatta kanneperustetta koskevissa huomautuksissaan, että kantaja on esittänyt sen vasta unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen antamassaan vastauksessa ja ettei se ollut vedonnut siihen kannekirjelmässä eikä kanteen tarkistamista koskevassa kirjelmässä.

266 Tässä yhteydessä on tärkeää palauttaa mieleen, että työjärjestyksen 84 artiklan mukaisesti uusien kanneperusteiden esittäminen oikeudenkäynnin aikana on kielletty, jos nämä kanneperusteet eivät perustu oikeudellisiin seikkoihin tai tosiseikkoihin, jotka ovat tulleet ilmi oikeudenkäynnin aikana.

267 Käsiteltävässä asiassa kantaja on esittänyt kahdeksannen kanneperusteen unionin yleisen tuomioistuimen prosessinjohtotoimena esittämään kysymykseen antamassaan vastauksessa, vaikka se olisi voitu esittää kannekirjelmävaiheessa. On siis katsottava, että se on jätettävä tutkimatta.

268 Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin milloin tahansa osapuolia kuultuaan viran puolesta lausua oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvästä perusteesta (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX ym., C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 48 ja 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

269 Koska todistusvoimaiseksi saattamatta jättäminen merkitsee SEUT 263 artiklassa tarkoitettua olennaisen menettelymääräyksen rikkomista (ks. vastaavasti tuomio 15.6.1994, komissio v. BASF ym., C-137/92 P, EU:C:1994:247, 76 kohta), kahdeksas kanneperuste on luonteeltaan oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvä peruste (ks. vastaavasti tuomio 2.4.1998, komissio v. Sytraval ja Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67 kohta ja tuomio 30.3.2000, VBA v. Florimex ym., C-265/97 P, EU:C:2000:170, 114 kohta), minkä vuoksi se on tutkittava.

270 Aineellisen kysymyksen osalta on muistettava, että SEUT 297 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa:

"Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset, jotka annetaan asetuksena, direktiivinä tai sellaisena päätöksenä, jolle ei ole osoitettu vastaanottajaa, allekirjoittaa sen toimielimen puheenjohtaja, joka ne on antanut."

271 Lisäksi neuvoston työjärjestyksen 15 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Säädökset hyväksynyttä istuntoa johtanut puheenjohtaja ja pääsihteeri allekirjoittavat – – neuvoston – – hyväksymät säädökset. Pääsihteeri voi valtuuttaa pääsihteeristön jonkin pääjohtajan allekirjoittamaan säädökset puolestaan."

272 Yhteisöjen tuomioistuin on 15.6.1994 annetussa tuomiossa komissio v. BASF ym., (C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 kohta), jonka kantaja on maininnut, todennut Euroopan komission tekemästä päätöksestä, että tämän toimielimen työjärjestyksessä tarkoitetulla todistusvoimaiseksi saattamisella pyritään takaamaan oikeusvarmuus vahvistamalla kollegion hyväksymien tekstien sanamuoto kaikilla todistusvoimaisilla kielillä.

273 Kyseisen tuomion mukaan komission työjärjestyksessä tarkoitetulla todistusvoimaiseksi saattamisella mahdollistetaan se, että kiistatilanteissa voidaan varmistaa, että tiedoksi annetut tai julkaistut tekstit vastaavat täysin toimielimen hyväksymää tekstiä ja näin ollen tekstin laatijan tarkoitusta (tuomio 15.6.1994, komissio v. BASF ym., C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 kohta).

274 Tästä seuraa kyseisen tuomion mukaan, että komission työjärjestyksessä edellytetty todistusvoimaiseksi saattaminen on SEUT 263 artiklassa tarkoitettu olennainen menettelymääräys, jonka rikkominen voi olla kumoamiskanteen perustana (tuomio 15.6.1994, komissio v. BASF ym., C-137/92 P, EU:C:1994:247, 76 kohta).

275 Nämä 15.6.1994 annetussa tuomiossa komissio v. BASF ym. (C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 ja 76 kohta) komission toimien osalta vahvistetut säännöt on ulotettava koskemaan myös neuvoston toimia.

276 Kuten komission toimien osalta, oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että kolmansilla osapuolilla on mahdollisuus tarkistaa, että neuvoston julkaistut tai tiedoksi annetut toimet vastaavat hyväksyttyjä toimia.

277 Näin on siitä huolimatta, että – toisin kuin komissio – neuvosto ei ole kollegio. Toimien todistusvoimaiseksi saattamista koskevan velvollisuuden perustelemiseksi 15.6.1994 annetussa tuomiossa komissio v. BASF ym. (C-137/92 P, EU:C:1994:247) tukeuduttiin muun muassa tarpeeseen taata oikeusvarmuus, jotta kiistatilanteissa voidaan varmistaa, että tiedoksi annetut tai julkaistut tekstit vastaavat täysin toimielimen hyväksymää tekstiä. Oikeusvarmuus on yleinen oikeusperiaate, jota sovelletaan kaikkiin toimielimiin, erityisesti silloin, kun – kuten käsiteltävässä asiassa – ne antavat toimia, joiden tarkoituksena on vaikuttaa oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden oikeusasemaan.

278 Käsiteltävässä asiassa on selvää, että riidanalaisten toimien perusteluissa, jotka on toimitettu kantajalle, ei ole allekirjoitusta, vaan ne ovat itsessään koneella kirjoitettuja asiakirjoja, joissa ei ole otsikkoa eikä minkäänlaista mainintaa, ei edes päivämäärää, jonka perusteella ne voitaisiin tunnistaa neuvostolta peräisin oleviksi toimiksi ja jonka avulla niiden antamispäivä voitaisiin määrittää.

279 Neuvosto toimitti kahdeksatta kanneperustetta koskevien huomautustensa liitteenä unionin yleiselle tuomioistuimelle riidanalaiset toimet, jotka oli päivätty ja varustettu sen puheenjohtajan ja pääsihteerin allekirjoituksella.

280 On kuitenkin todettava, että kyseiset toimet eivät sisällä niiden hyväksymisen oikeuttaneita perusteluja.

281 SEUT 296 artiklan mukaan neuvoston antamat toimet on perusteltava, ja vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tässä määräyksessä edellytetään, että kyseinen toimielin esittää syyt, joiden vuoksi se on päätynyt hyväksymään toimen, jotta niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja jotta toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden (ks. vastaavasti tuomio 15.11.2012, neuvosto v. Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

282 Toimen varsinainen normatiivinen osa voidaan ymmärtää ja sen ulottuvuutta voidaan arvioida ainoastaan tarkastelemalla sen perusteluja. Koska päätöksen päätösosa ja perustelut muodostavat jakamattoman kokonaisuuden (tuomio 15.6.1994, komissio v. BASF ym., C-137/92 P, EU:C:1994:247, 67 kohta ja tuomio 18.1.2005, Confédération Nationale du Crédit Mutuel v. komissio, T-93/02, EU:T:2005:11, 124 kohta), toimen perustelujen ja varsinaisen normatiivisen osan välillä ei voida tehdä minkäänlaista eroa sovellettaessa sen todistusvoimaiseksi saattamista edellyttäviä määräyksiä. Kun toimi ja perustelut ovat erillisissä asiakirjoissa, kuten käsiteltävässä asiassa, kummatkin on saatettava todistusvoimaisiksi, kuten näissä määräyksissä edellytetään, eikä toisessa olevan allekirjoituksen perusteella voida tehdä kumottavissa olevaa tai kumoamatonta olettamaa, jonka mukaan myös toinen niistä on saatettu todistusvoimaiseksi.

283 Kuten neuvosto itse kahdeksatta kanneperustetta koskevien huomautustensa 29 kohdassa myöntää, sen toimien allekirjoitus on olennainen muotomääräys. Koska näin ollen on ilmeistä, ettei sitä ole noudatettu käsiteltävässä asiassa, riidanalaiset toimet on kumottava.

284 Neuvosto kiistää tämän arvioinnin.

285 Neuvosto väittää ensiksi, että oikeuskäytännössä se velvoitetaan pitämään yhteisen kannan 2001/931 yhteydessä toimien perustelut erillään itse toimista. Neuvoston hyväksymien rajoittavien toimenpiteiden osalta nykyinen tilanne, jossa toimet on allekirjoitettu mutta perusteluja ei ole, johtuu siis oikeuskäytännöstä itsestään, minkä vuoksi sitä ei voida arvostella tässä suhteessa eikä toimia voida siksi kumota.

286 Tältä osin on tärkeää todeta, että SEUT 296 artiklan toisen kohdan mukaan kaikki toimet on perusteltava ja että, kuten edellä 282 kohdassa on tuotu esille, päätöksen päätösosa ja perustelut yhdessä muodostavat jakamattoman kokonaisuuden.

287 On totta, että kun otetaan huomioon se, että asianomaisia henkilöitä ja yhteisöjä vastaan puhuvien seikkojen yksityiskohtainen julkaiseminen saattaisi olla ristiriidassa yleistä etua koskevien pakottavien näkökohtien kanssa ja loukata asianomaisten oikeutettuja etuja, on katsottu, että varojen jäädyttämistä koskevien toimenpiteiden päätösosan ja yleisten perustelujen julkaiseminen Euroopan unionin virallisessa lehdessä riittää, kunhan kyseisen päätöksen erityiset ja konkreettiset perustelut laaditaan asianmukaisesti ja saatetaan asianomaisten tietoon muulla sopivalla keinolla (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran v. neuvosto, T-228/02, EU:T:2006:384, 147 kohta).

288 Tällainen hyväksyttävyys koskee kuitenkin vain toimien julkaisemista eikä itse toimia, joten se ei vaikuta SEUT 297 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja neuvoston työjärjestyksen 15 artiklassa tarkoitettuun velvollisuuteen allekirjoittaa ne.

289 Toiseksi neuvosto toteaa, että jäsenvaltiot ovat hyväksyneet samanaikaisesti riidanalaiset toimet ja niiden taustalla olevat perustelut tarkan kirjallisen menettelyn päätteeksi, sellaisena kuin siitä on määrätty työjärjestyksen 12 artiklan 1 kohdassa.

290 Neuvoston toimivaltainen työryhmä, eli ”Rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi” -ryhmä (COMET), on ensinnäkin keskustellut kantajan nimen mahdollisesta uudelleen merkitsemisestä olemassa olevien perustelujen perusteella ja on katsonut, että mitkään uudet tiedot eivät puoltaneet sen nimen poistamista luettelosta. COMET viimeisteli tällä perusteella kaikkia asianomaisia yhteisöjä ja henkilöitä koskevat perustelut.

291 Toiseksi unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja esitti vastaavasti 5.3. ja 3.7.2018 ehdotuksensa riidanalaisten toimien antamiseksi. Neuvoston työryhmä eli ”Ulkosuhteiden neuvonantajista” koostuva työryhmä (RELEX) tarkasteli kyseisiä ehdotuksia 8.3. ja 5.7.2018 ja viimeisteli ehdotusten tekstin.

292 Kolmanneksi neuvoston pääsihteeristö valmisteli pysyvien edustajien komitealle (Coreper) ja neuvostolle muistion, jossa esitetään kaikki asiakirjat, jotka oli määrä hyväksyä. Tällä perusteella neuvoston pääsihteeristö aloitti sitten kirjalliset menettelyt neuvoston työjärjestyksen 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Asiakirjoissa, joilla pantiin alulle kyseiset kirjalliset menettelyt, on esitetty tarkasti asiakirjat, joita nämä menettelyt koskivat, ja näiden asiakirjojen joukossa olivat sekä riidanalaisia toimia koskevat ehdotukset että niihin liittyviä perusteluja koskevat ehdotukset. Kaikki jäsenvaltioiden valtuuskunnat ilmaisivat suostumuksensa kyseisiin ehdotuksiin.

293 Kyseisten menettelyjen noudattamisesta ja asiakirjoista, joihin antoivat aihetta, ilmenee neuvoston mukaan varmuudella, että riidanalaiset toimet, mukaan lukien perustelut, on antanut neuvosto ja että ne ovat seurausta viimeksi mainitun tahdosta.

294 Tällaista argumenttia ei voida hyväksyä.

295 Tässä yhteydessä on tärkeää palauttaa mieleen, että sillä, että neuvoston toimet allekirjoittaa sen puheenjohtaja ja pääsihteeri, mistä määrätään SEUT 297 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja neuvoston työjärjestyksen 15 artiklassa, pyritään muun muassa antamaan kolmansille osapuolille mahdollisuus varmistua siitä, että niille tiedoksi annetut toimet on antanut kyseinen toimielin.

296 Toisin sanoen neuvoston toimien todistusvoimaiseksi saattamista voidaan tarkastella kyseisen toimielimen puheenjohtajan ja pääsihteerin tekemän toteamuksen, jonka mukaan kyseessä olevat toimet ovat sen antamia, ilmentymänä.

297 Tätä muodollisuutta ei voida korvata sen menettelyn kuvauksella, jota neuvostossa on noudatettu kyseisten toimien antamiseksi. Silloin kun perussopimuksessa ja jonkin toimielimen työjärjestyksessä edellytetään, että toimielin täyttää erityisen muodollisuuden, jonka tarkoituksena on varmistaa oikeusvarmuuden periaatteen noudattaminen kolmansien osapuolten eduksi, eli sen antamien toimien allekirjoittaminen, kyseinen toimielin ei voi vapautua tästä muodollisuudesta sillä perusteella, että työjärjestyksessä määrättyjä menettelysääntöjä on noudatettu.

298 Kolmanneksi neuvosto väittää, että käsiteltävässä asiassa tosiseikat poikkeavat sen asian tosiseikoista, joka johti 15.6.1994 annettuun tuomioon komissio v. BASF ym. (C-137/92 P, EU:C:1994:247), jossa riidanalainen päätös ei vastannut komission hyväksymää versiota. Tällaista tilannetta ei voi sattua

neuvoston toimien osalta neuvostossa sovellettavien sisäisten menettelyjen vuoksi eikä kantaja ole sitä paitsi esittänyt yhtään seikkaa, joka antaisi olettaa, että perusteluja olisi muutettu niiden hyväksymisen jälkeen.

299 Tältä osin on huomattava, että oikeuskäytännön mukaan jo säädöksen tai päätöksen todistusvoimaiseksi saattamatta jättäminen merkitsee olennaisen menettelymääräyksen rikkomista ilman, että olisi tarpeen osoittaa lisäksi, että säädöstä tai päätöstä rasittaa jokin muu virhe tai että todistusvoimaiseksi saattamatta jättämisestä on aiheutunut vahinkoa siihen vetoavalle (tuomio 6.4.2000, komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 42 kohta ja tuomio 6.4.2000, komissio v. Solvay, C-287/95 P ja C-288/95 P, EU:C:2000:189, 46 kohta).

300 Tarvittaessa on todettava, ettei neuvosto ole missään vaiheessa väittänyt oikeudenkäyntikirjelmissään, että sen oli mahdotonta suorittaa riidanalaisia toimia koskevien perustelujen todistusvoimaiseksi saattamista.

301 Koska neuvoston puheenjohtajan ja pääsihteerin allekirjoitukset oli liitetty riidanalaisiin toimiin, ne voitiin liittää myös kyseisiin toimiin liittyviin perusteluihin. Näin oli meneteltävä, koska riidanalaiset toimet ja niiden perustelut olivat erillisissä asiakirjoissa ja koska, kuten 281 ja 282 kohdasta edellä ilmenee, viimeksi mainitut olivat ensiksi mainittujen välttämätön osa.

302 Kuten edellä 283 kohdassa on todettu, neuvosto on itse myöntänyt antamiensa oikeudellisten toimien allekirjoituksen tärkeyden luokittelemalla sen unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen antamansa vastauksen 29 kohdassa olennaiseksi menettelymääräykseksi.

303 Lopuksi neuvosto väittää, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin katsoisi, että riidanalaisia toimia rasittaa muotovirhe, tämä virhe ei ole kuitenkaan riittävä riidanalaisten toimien kumoamiseksi.

304 Tämä argumentti on myös hylättävä. Koska se, että neuvoston toimet allekirjoittaa sen puheenjohtaja ja pääsihteeri, on olennainen muotomääräys, sen rikkomisen on johdettava oikeuskäytännön mukaan riidanalaisten toimien kumoamiseen (ks. vastaavasti tuomio 24.6.2015, Espanja v. komissio, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

305 Lopuksi on todettava, että koska neuvoston puheenjohtaja ja pääsihteeri eivät ole allekirjoittaneet riidanalaisia toimia koskevia perusteluja, vaikka ne olivat erillisissä asiakirjoissa, kahdeksas kanneperuste on hyväksyttävä ja riidanalaiset toimet kumottava kantajaa koskevilta osin.

## Oikeudenkäyntikulut

306 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

307 Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omien oikeudenkäyntikulujensa lisäksi kantajalle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista sen vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2017/1426**

**kumoamisesta 21.3.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/475, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/1420 kumoamisesta 21.3.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/468, niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon ajantasaistamisesta, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, sekä päätöksen (YUTP) 2018/475 kumoamisesta 30.7.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/1084 sekä tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/468 kumoamisesta 30.7.2018 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1071 kumotaan siltä osin kun ne koskevat ”Hamasia”, mukaan lukien ”Hamas-Izz al-Din al-Qassem”.**

2) **Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Hamasin oikeudenkäyntikulut.**

Pelikánová Nihoul Svenningsen

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä syyskuuta 2019.

Allekirjoitukset